

DUMINICĂ

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5830

8 PAGINI - 25 BANI

18 FEBRUARIE 1968

COLUMNNA LUI TRAIAN

„Cei mai viteji și mai dreapți dintre traci!” (Herodot, IV, 93)

IN PAGINA

7

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU la adunarea activului de partid din județul Prahova

Stimați tovarăși,

În cursul zilei de astăzi, în virtutea legii votate de Marea Adunare Națională cu privire la noua organizare administrativ-teritorială a țării, în întreaga țară are loc constituirea comitetelor județene de partid și a consiliilor populare județene provizorii. Odată cu intrarea în funcțiune a noilor organe locale de partid și de stat se înfăptuiește una din hotărârile de mare însemnătate ale Conferinței Naționale a partidului cu privire la perfecționarea conducerii vieții sociale din patria noastră. Se deschide o nouă etapă în activitatea organelor de partid și de stat cu reperusul adânc pentru întreaga dezvoltare viitoare a societății noastre socialiste, pentru ridicarea bunăstării întregului popor. Nu mă voi mai referi la importanța și principiile de bază ale noului organizării administrative-teritoriale de care am vorbit pe larg în expunerea prezentată la Marea Adunare Națională. Aceste măsuri — parte integrantă a programului de perfecționare a conducerii genera-

le a activității economice și sociale — creează un cadru organizatoric mai bun pentru desfășurarea muncii creatoare de edificare a noii orânduri sociale în România. Prin înălțarea unor verigi intermediare, conducerea centrală se apropie mai mult de unitățile de bază, de oraș și de comună, al căror rol sporește în întreaga activitate economică, socială, de construcție a societății socialiste. Se va asigura, totodată, o și mai largă participare a maselor populare la conducerea treburilor de stat și obștești, precum și dezvoltarea și perfecționarea democrației noastre socialiste — caracteristica de bază a orândurii noastre noi.

Cu prilejul acestui important eveniment, permiteți-mi să vă felicit și să vă transmit salutul cald al Comitetului Central, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, div. comitetului județean de partid și consiliului popular județean provizoriu, tuturor membrilor de partid și celorlalți cetățeni ai județului Prahova. În configurația județului Prahova se reflectă în modul cel mai pregnant

principiile ce caracterizează o dezvoltată bază energetică și de materii prime complexe — zăcăminte de petrol, gaze, cărbune, de mari resurse de mase lemnoase, de materiale de construcție și altele. Cu excepția Municipiului București — Capitala țării — județul Prahova se află sub semnul dezvoltării și al progresului. Cu excepția Municipiului București și Capitala țării — județul Prahova se află în fruntea județelor noastre în privința volumului producției industriale precum și al producției pe locuitor. Cele 67 de întreprinderi republicane, producția globală de peste 14 miliarde lei — reprezentând circa 7 la sută din producția întregii economii naționale — perspectivele de dezvoltare în continuare a Industriei, asigură județului Prahova posibilități largi pentru a-și aduce o contribuție tot mai importantă la opera de industrializare socialistă a țării, la creșterea bunăstării întregului popor. Dispunând de o suprafață agricolă de peste 268 000 de hectare, din care jumătate teren arabil, de mari suprafețe de vii, livezi și pășuni, județul Prahova — se bucură totodată de bune condiții pentru practicarea unei agriculturi intensive, îndeo-

sebi pentru dezvoltarea viticulturii, pomiculturii, legumiculturii și creșterii animalelor. În același timp, în domeniul agriculturii, județul moștenește de la fosta regiune și unele lipșuri. Imi exprim încrederea că noul comitet județean de partid și consiliul popular județean se vor preocupa mai mult decât fostul comitet regional și sfat popular regional de dezvoltarea agriculturii, în special de viticultură, pomicultură și creșterea animalelor. Este de datoria dv., ca și pe această cale, să vă aduceți contribuția la înfăptuirea programului elaborat de Congresul al IX-lea privind modernizarea și dezvoltarea agriculturii din țara noastră. Aveți pentru aceasta toate condițiile și desigur că în anii următori veți dobîndi și în acest domeniu rezultate pe măsura celor obținute în industrie. În județul Prahova există o puternică bază pentru dezvoltarea activității de cercetare științifică precum și pentru înflorirea învățămîntului. Așa cum s-a amintit aici, începînd din acest

(Continuare în pag. a II-a)

În Editura politică a apărut:

NICOLAE CEAUȘESCU

Expunere cu privire la îmbunătățirea organizării administrative a teritoriului Republicii Socialiste România

Prezentată la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale — 15 februarie 1968 —

Lucrarea a fost editată într-un tiraj de masă.

PAG. 4-5

Ancheta noastră Noi și viitorul apropiat

PAG. 3

SPORT Interviu cu DJALMA SANTOS

Deino... 24.1.1968

în exclusivitate pentru „Scinteia tineretului”

VIZITA ÎN ÎNTREPRINDERI PLOIEȘTENE

În cursul dimineții de sîmbătă, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a făcut o scurtă vizită în orașul Ploiești.

La Rafinăria de la Brazi, — primul obiectiv vizitat — tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost salutată la sosită de Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, Matei Ghigiu, ministrul construcțiilor pentru industria chimică și rafinării, de conducătorii ai organelor locale de par-

tid și de stat, de specialiști. A fost vizitat complexul de cracare catalitică. Prin instalațiile sale complexe, prin gradul înalt de automatizare a întregului proces de producție, această unitate — intrată în funcțiune în luna septembrie a anului trecut — se înscriseră printre cele mai moderne unități de acest fel de pe continent. Directorul general al rafinării, Bujor Olteanu, informează despre randamentul agregatelor aflate în plină exploatare,

(Continuare în pag. a II-a)

În vizită la Rafinăria de la Brazi

ÎN PAG. A 3-A

ADUNĂRILE DE CONSTITUIRE A COMITETELOR JUDEȚENE DE PARTID ȘI CONSILIILOR POPULARE JUDEȚENE PROVIZORII

Tovarășul Nicolae Ceaușescu

a primit pe tovarășul

B. N. Ponomariov

În zilele de 16 și 17 februarie, tovarășul B. N. Ponomariov, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a făcut o vizită de prietenie în țara noastră, la invitația C.C. al P.C.R.

Sîmbătă dimineața, oaspetele a fost primit de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., împreună cu tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R.

În timpul șederii în România, tovarășul B. N. Ponomariov a

avut convorbiri cu tovarășii Paul Niculescu-Mizil și Mihai Dalea.

În cursul întîlnirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășescă, s-a făcut un schimb de păreri asupra unor probleme actuale ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale, precum și cu privire la probleme ale pregătirii întîlnirii consultative și consfățuirii internaționale a partidelor comuniste și muncitorești.

La întîlniri a participat A. V. Basov, ambasadorul U.R.S.S. la București.

★ Sîmbătă la prînz, tovarășul B. N. Ponomariov s-a înapoiat la Moscova.

Ideea acestui reportaj s-a născut dintr-o știre difuzată recent de Agenția Română de Presă „Agerpres”. „Lucrările de electrificare a transportului feroviar — se spunea în știre — au început acum intens și pe porțiunea Chitila-București Nord. Această acțiune cuprinde sistematizarea linilor, montarea stîlpilor metalici și de beton, precum și întinderea și reglarea cablurilor aeriene. Toate lucrările de pe acest tronson se vor face în condițiile unui trafic zilnic de 150 trenuri!”.

O sumară documentare lărgeste sfera informației. Transcriu din discuția purtată cu tovarășul VASILE SIMION, adjunct al șefului serviciului electrificare din minister: Pentru a facilita contactul între rețeaua locomotivă și rețeaua auto (și sint încă) necesare complicate lucrări prealabile, dificile soluții de complexă tehnică modernă. Geografia itinerariului a fost adaptată mai întâi de cîteva (patru) substanții de tracțiune, adevărate uzine electrice, prevăzute cu posturi de transformare, instalații de protecție selectivă, diferențială și de distanță, precum și alt echipament. Pe linia de contact vor călători cîntre 25 000 volți. La frecvență industrială. S-au sistematizat, adeseori înlocuind, instalațiile de centralizare electrodinamică: o simplă apăsare pe buton, și un

parcurs de 20-30 macazuri este realizat automat.

„Pardon! Locul tovarășului Frumușel!”

— Fotiști, vă rog. Pe-aici — mi se adresează, pe un ton de superabilitate, tînărul inginer ION IONESCU de la serviciul electrificare, centralizare și tele-

— Am înțeles, tovarășe inginer.

Intr-un tirziu (aici cit poate înseamna tirziu în perimetrul unei jumătăți de ceas) rup tăcerea:

— Cine-l tovarășul Frumușel?

— Ei, o glumă de-a mea.

— Da-o glumă, întărește și inginerul.

— Dar nu e numai o glumă, se răzîndeste nea Fănică.

— Poate nu e...

— Și dacă stau bine și mă gîndesc, chiar nu e.

— Și cum vă spuneam (deși nu ne spusesse încă nimic) primul din dreapta e locul tovarășului Frumușel, dincoace, în scaunul din spatele meu, stă tovarășul director Năstase, acolo, în mijloc, tovarășul Mielu de la minister, lîngă dinșul... Aflu, astăzi, pe fapt pe cit

de interesant, pe atât de semnificativ: din 1961, de cînd au început lucrările de electrificare, nea Fănică a făcut numai curse pe ruta București — Brașov; la Predeal, la Buzeni, Sinaia, Cîmpina, Breaza acolo unde îndrumarea competență și controlul „centrului” se simte necesare. Peste 150.000 km parcursi, timp în care a schimbat și o masină („fără reparatii capitale”). Și de-a lungul acestor kilometri, mașina, devenită o familie pe roți, și-a format tradițiile și obiceiurile ei. Pentru că, cel mai adesea călătoreau cu ea niște oameni anume: ing. N. Năstase, director adjunct al Direcției regionale C.F. București, ing. N. Frumușel, adjunct al șefului serviciului E.C.T. din regională, ing. Nițu Mielu, șeful serviciului electrificare din minister, ing. Ion Ionescu, din serviciul E.C.T. al regionalei. Călătoriile comune i-au unit într-atît de mult, le-au sudat gîndurile și preocupările, evidențiindu-le plină și micile ticuri personale, încît s-a ajuns la stabilirea preferințelor asupra locurilor din mașină.

După primii opt metri

Omul din fața mea, cu ochii negri și iscoditori, „span de corb” pe

ION ANDREIȚĂ

(Continuare în pag. a VI-a)

DE ZIUA CEFERIȘTIILOR

E.A.-001 la porțile Bucureștiului

comandă al Direcției regionale C. F. București, însoțindu-mă spre un microbuz ce adăsta neobservat în piața gării, amestecat printre taximetri. Dau să deschid portiera: „Pardon! E locul tovarășului Frumușel!” mă avertizează, sobru, o voce dinăuntru. Ezit. Un scurt schimb de priviri între însoțitor și sofer pune capăt „incidentului”.

— Direcția Chitila, nea Fănică.

„După ce stătu citva timp la Roma, Traian făcu o expediție împotriva dacilor, gîndindu-se la ceea ce făcuseră ei, supărat pentru banii pe care ei îi luau în fiecare an și văzînd că puterile și trufia lor cresc” (Cassius Dio, LXVIII,6)

ADUNĂRILE DE CONSTITUIRE A COMITETELOR JUDEȚENE DE PARTID ȘI CONSILIILOR POPULARE JUDEȚENE PROVIZORII

Pe baza hotărârilor adoptate de recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la aplicarea pe linie de partid a măsurilor ce decurg din desființarea regiunilor și raioanelor ca unități administrativ-teritoriale, în ziua de 16 februarie au avut loc în toate regiunile plenele ale comitetelor regionale de partid, care au hotărât încetarea activității organizațiilor regionale de partid în vederea constituirii organizațiilor de partid județene și a alegerii organelor lor provizorii de conducere. De asemenea, în aceeași zi, potrivit legii cu privire la organizarea administrativ-teritorială votată de Marea Adunare Națională, au avut loc sesiunile ale sfaturilor populare regionale care au hotărât încetarea activității acestor organe de stat.

În ziua de 17 februarie, în toate cele 39 județe ale țării s-au organizat adunări ale activului de partid și ale deputaților în sfaturile regionale și rationale din raza de activitate a județelor respective. În cadrul cărora au fost constituite comitetele județene de partid, consiliile populare județene și organele provizorii de conducere ale acestora.

În fiecare județ, la adunările activului de partid și deputaților au participat membri ai Prezidiului Permanent, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv, secretari ai C.C. al

P.C.R., membri și membri supleanți ai C.C., șefi de secție la C.C. al P.C.R. Au luat parte tovarășii: Nicolae Ceaușescu — județul Prahova, Ion Gheorghe Maurer — județul Cluj, Gheorghe Apostol — județul Galați, Alexandru Birădeanu — județul Iași, Chivu Stoica — județul Buzău, Alexandru Diăghici — județul Hunedoara, Paul Niculescu-Mizil — județul Alba, Ilie Verdeț — județul Brașov, Maxim Berghianu — județul Brăila, Florian Dănilăche — județul Mehedinți, Constantin Drăgan — județul Dimbovița, Janos Fazekas — județul Harghita, Leonte Răutu — județul Bacău, Vasile Vilcu — județul Tulcea, Ștefan Voitec — județul Dolj, Iosif Banc — județul Sibiu, Petre Blajovici — județul Timiș, Dumitru Coliu — județul Maramureș, Mihai Gere — județul Mureș, Manea Mănescu — județul Argeș, Gheorghe Stoica — județul Ilfov, Virgil Trofin — județul Olt, Vasile Patilineț — județul Covasna.

Participanții la adunările activului de partid — membri ai organelor locale de partid, ai comitetelor orișenitești de partid, delegați ai organizațiilor de partid în întreprinderi industriale, unități agricole socialiste, instituții științifice și culturale, reprezentanți ai organelor locale de stat și ai organizațiilor de masă și obștești au ales și în cadrul acestor adunări, în vederea desfășurării activității de partid și de stat, a tuturor oamenilor muncii din județele respective de a desfășura o activitate susținută pentru transpunerea cu succes în viață a noilor hotărâri ale partidului și statului, pentru îndeplinirea sarcinilor de desăvârșire a construcției socialiste în patria noastră.

În cadrul adunărilor au fost alese, prin vot deschis, organele provizorii de conducere ale organizațiilor județene de partid. Comitetul de conducere al acestor organizații urmează să fie ales cu prilejul conferințelor de partid care vor avea loc la sfârșitul acestui an.

Ca primii secretari ai comitetelor județene de partid și președinți ai consiliilor populare județene provizorii au fost aleși tovarășii: George Homosteanu — județul Alba, Teodor Haș — județul Arad, Petre Dumănică — județul Bacău, Victor Bolojan — județul Bihor, Adalbert Crișan — județul Bistrița-Năsăud, Gheorghe Ghinea — județul Botoșani, Gheorghe Pană — județul Brașov, Nicolae Mihai —

județul Brăila, Ion Sirbu — județul Buzău, Ilie Făsuș — județul Caraș-Severin, Aurel Duca — județul Cluj, Petre Ionescu — județul Constanța, Carol Kiraly — județul Covasna, Nicolae Tăbărcă — județul Dimbovița, Gheorghe Petrescu — județul Dolj, Constantin Dăscălescu — județul Galați, Gheorghe Palos — județul Gorj, Ladislav Branăș — județul Harghita, Ioachim Moga — județul Hunedoara, Vasile Marin — județul Iași, Miu Dobrescu — județul Ilfov, Gheorghe Blaj — județul Maramureș, Constantin Drăgoescu — județul Mehedinți, Nicolae Vereș — județul Mureș, Ștefan Bohos — județul Neamț, Constantin Sandu — județul Olt, Dumitru Balalaia — județul Prahova, Iosif Uglar — județul Satu Mare, Laurian Tulai — județul Sălaj, Nicolae Gavrilescu — județul Sibiu, Emil Bobu — județul Suceava, Marin Drăgan — județul Teleorman, Mihai Telescu — județul Timiș, Teodor Coman — județul Tulcea, Ion Savin — județul Vaslui, Petre Dănică — județul Vâlcea, Simion Dobrovici — județul Vrancea.

Tovarășii Dumitru Popa, prim-secretar al comitetului de partid al municipiului București, a fost ales și președinte al Consiliului popular al municipiului București, prim-gerent al Capitalei.

De asemenea, au fost aleși tovarășii: George Homosteanu — județul Alba, Teodor Haș — județul Arad, Petre Dumănică — județul Bacău, Victor Bolojan — județul Bihor, Adalbert Crișan — județul Bistrița-Năsăud, Gheorghe Ghinea — județul Botoșani, Gheorghe Pană — județul Brașov, Nicolae Mihai —

județul Brăila, Ion Sirbu — județul Buzău, Ilie Făsuș — județul Caraș-Severin, Aurel Duca — județul Cluj, Petre Ionescu — județul Constanța, Carol Kiraly — județul Covasna, Nicolae Tăbărcă — județul Dimbovița, Gheorghe Petrescu — județul Dolj, Constantin Dăscălescu — județul Galați, Gheorghe Palos — județul Gorj, Ladislav Branăș — județul Harghita, Ioachim Moga — județul Hunedoara, Vasile Marin — județul Iași, Miu Dobrescu — județul Ilfov, Gheorghe Blaj — județul Maramureș, Constantin Drăgoescu — județul Mehedinți, Nicolae Vereș — județul Mureș, Ștefan Bohos — județul Neamț, Constantin Sandu — județul Olt, Dumitru Balalaia — județul Prahova, Iosif Uglar — județul Satu Mare, Laurian Tulai — județul Sălaj, Nicolae Gavrilescu — județul Sibiu, Emil Bobu — județul Suceava, Marin Drăgan — județul Teleorman, Mihai Telescu — județul Timiș, Teodor Coman — județul Tulcea, Ion Savin — județul Vaslui, Petre Dănică — județul Vâlcea, Simion Dobrovici — județul Vrancea.

Tovarășii Dumitru Popa, prim-secretar al comitetului de partid al municipiului București, a fost ales și președinte al Consiliului popular al municipiului București, prim-gerent al Capitalei.

De asemenea, au fost aleși tovarășii: George Homosteanu — județul Alba, Teodor Haș — județul Arad, Petre Dumănică — județul Bacău, Victor Bolojan — județul Bihor, Adalbert Crișan — județul Bistrița-Năsăud, Gheorghe Ghinea — județul Botoșani, Gheorghe Pană — județul Brașov, Nicolae Mihai —

provizorii și organele de conducere ale acestora.

În cadrul lucrărilor au luat cuvîntul membri ai conducerii de partid și de stat care au participat la aceste adunări. Aducîndu-și contribuția la desfășurarea activității organizațiilor de partid și organelor de stat, asigură un cadru larg de manifestare a capacităților creatoare ale poporului nostru, a inițiativei și responsabilității organelor locale în valorificarea mai bună a potențialului material și uman al întregii țări. În vederea ridicării nivelului de viață și civilizației la oamenii muncii de la orașe și de la sate.

Relevanțele sarcinilor actuale ce stau în fața organelor de partid și de stat din cadrul județelor, vorbitori au subliniat necesitatea ca atât comitetele județene de partid cât și consiliile populare, organizațiile de masă să desfășoare din primele zile o activitate intensă, susținută, asigurînd, prin măsurile eficiente, o bună rezolvare a sarcinilor în toate compartimentele vieții economice, politice și social-culturale.

În numele conducerii partidului și a statului, vorbitori au urat comitetelor județene și consiliilor populare, tuturor oamenilor muncii din județele respective succes deplin în îndeplinirea sarcinilor mari și de răspundere ce le stau în față.

În încheierea adunărilor, participanții au adresat telegrame Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

chidarea verigilor administrative intermediare — măsurile privind perfecționarea organizării administrativ-teritoriale vor contribui la ridicarea nivelului activității organizațiilor de partid și organelor de stat, asigură un cadru larg de manifestare a capacităților creatoare ale poporului nostru, a inițiativei și responsabilității organelor locale în valorificarea mai bună a potențialului material și uman al întregii țări. În vederea ridicării nivelului de viață și civilizației la oamenii muncii de la orașe și de la sate.

Relevanțele sarcinilor actuale ce stau în fața organelor de partid și de stat din cadrul județelor, vorbitori au subliniat necesitatea ca atât comitetele județene de partid cât și consiliile populare, organizațiile de masă să desfășoare din primele zile o activitate intensă, susținută, asigurînd, prin măsurile eficiente, o bună rezolvare a sarcinilor în toate compartimentele vieții economice, politice și social-culturale.

În numele conducerii partidului și a statului, vorbitori au urat comitetelor județene și consiliilor populare, tuturor oamenilor muncii din județele respective succes deplin în îndeplinirea sarcinilor mari și de răspundere ce le stau în față.

În încheierea adunărilor, participanții au adresat telegrame Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Înapoierea în Capitală a tovarășului Emil Bodnaraș

Sîmbătă la amiază s-a înapoiat în Capitală tovarășul Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., care, împreună cu Dumitru Lazăr, membru supleant al C.C. al P.C.R., a făcut o vizită de prietenie în Cuba, la invitația C.C. al P.C. din Cuba.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R.

Au fost de față membri ai Ambasadei Republicii Cuba la București.

La plecarea din Havana, pe aeroportul „Jose Marti”, tovarășul Emil Bodnaraș a fost condus de Armando Hart, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cuba, Raul Roa, Manuel Diaz, membri ai C.C. al P.C. din Cuba, și alte persoane oficiale. Au fost prezenți, de asemenea, Vasile Mușat, ambasadorul României la Havana și membri ai ambasadei.

Intorcîndu-se de la Havana, tovarășul Emil Bodnaraș a trecut prin Moscova. La plecarea spre patrie, pe aeroportul Seremetievo, tovarășul Emil Bodnaraș a fost condus de tovarășul T. Kulatov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Au fost de față I. Ciubotaru, înscărcinatul cu afaceri a.i. al României la Moscova, și membri ai ambasadei.

9,00 — Ora exactă; 9,02 — Gimnastica de înviorare; 9,10 — Pentru copiii și tineretul școlar „Sase și cu șase dacă e duminică, fac 12 luni!” Scenete de Titel Constantinescu; 9,40 — Film serial: Wilhelm Tell; 10,05 — Insigna centenarului; 10,30; — Emisiunea pentru sate; 12,15 — Concert simfonic: Orchestra simfonică a Radioteleviziunii interpretează Simfonia „Din lumea nouă” de Antonin Dvorak, Dirijor: Gonzales Mantici (Cuba); 13,45—16,00 — Jocurile Olimpice de iarnă, Să-

rituri de la trambulina de 90 m; 17,15 — „Careul magic” — medicul de box Jack Dempsey — Gene Tunney (înregistrat pe film); 17,30 — Muzică populară românească; 18,00 — Curierul artelor: Emisiune de actualitate teatrală, muzicală și plastică; 18,30 — Magazin 111; 19,30 — Teatrulul de seară; 19,50 — Desene animate; 20,00 — Teatru în studio „Doamna brună din soare” de G. B. Shaw. Interpretat de un colectiv al Teatrului de stat din Trgu-Mureș; 20,40 — Să dăsm... Film de televiziune realizat de Carmen Dobrescu; 21,00 — Jocurile Olimpice de iarnă. Aspecte de la proba de patinaj figuri libere bărbăți (film) Ceremonia de închidere a jocurilor; 23,00 — Teatrulul de noapte.

De la Grenoble, FĂNUȘ NEAGU transmite:

plină acum clădită. În aceste 10 ore și o jumătate de noapte, în fața salvatorilor, cîntărea în mod în toată Europa. Adamo este bolnav, trebuie să se interneze într-un sanatoriu, doctorii i-au recomandat cu insistență o cură de odihnă de cel puțin trei luni, dar el a amînat să le dea ascultare: „Vreau să cînt la Grenoble, după aceea voi fi omul dumneavoastră”.

Trei mii de gazetari, cu legitimațiile atrinate de niște cordoane petrecute pe după gît, (asta probabil, ca să semănam cu sărbătorile Olimpice), vom sta cuminți și-l vom asculta și miline, și vom aștepta numele în ziarle lumii.

Va fi cu noi și Killy și toți războinicii zăpezii. Iar Claude Lelouch — magicianul, stăpînul absolut al orelor noastre libere — postat înapoia aparatului său, în care odihnește poezia, va aduna pe peliculă

INTERVIU CU DJALMA SANTOS

Dacă-l privești mai atent și dacă nu ai lăsat în considerare anul de cînd a urcat pe pedes-talul celor mai populari fotbaliști din lume, ai fi tentat să crezi că este un... puști ce-și așteaptă locul în garnitura de aur a fotbalului brazilian. Cu toții știm însă că Djalma Santos, de la Campionatele mondiale din 1958, nu a avut contra candidați pe postul de fundaș dreapta în echipa de două ori campioană a lumii, că în cluda vîrstei destul de înalțate a fost prezent în formația Braziliei și la Campionatele Mondiale din Anglia. Mi-l amintesc din partidele disputate la Liverpool, cu oțel ardoare a luptat să salveze de la dezastru propria formație.

În discuia noastră avem să-l riscotească aceste amintiri puțin plătice. Ne encerește amabilitatea și modestia lui. Inceră să-l fac un compliment pe care-l primește într-o cascadă de ris, lăsînd să l se vadă sîruiul de perle din gură.

— Cînd împlinși 35 de ani? — Obrigado (multumesc), făcea-me un favor (mi faceți mie o favoare). Dacă mă ră-mînți în Brazilia pînă la 27 februarie, vă invit la aniversarea celor 39 de ani ai mei. Este foarte adevărat că nu-i o vîrstă care mă înapămintă și

Corespondență specială din Brazilia de la PETRE CRISTEA

bele picioare, să mîngîie „mit-tica” (asa este denumită mîngie în jargonul fotbalistilor), pe toate fețele. Antrenorul nu are ce seful, el ocupîndu-se doar de probleme tactice, de exersarea unor scheme, de alcătuirea unei echipe cât mai echilibrată din marea număr de jucători pe care-i la dispoziție.

— În cariera dv. de fotbalist în elite cluburi ai jucat? — Am început la Portuguesa, unde am jucat timp de 11 ani, după care m-am transferat la Palmeiras. Acesta este cel de al nouălea an în care îmbrac tricoul clubului. Vreau să fac și aici 11 ani, și apoi voi abandona, cu tristetea cu care toți se despart de acest joc fermecător.

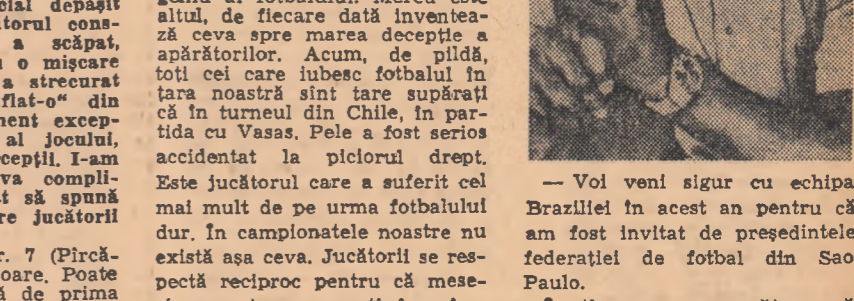
Cu o săptămînă în urmă l-am văzut pe Djalma Santos jucînd împotriva echipei noastre. Kalle nu a reușit încă să măcar odată să-l depășească pe „bîrșorul vulpoi”. De cîteva ori lăsa acesta să lăsat special depășit și localni club jucătorii constăntean credea că a scăpat, „dăvului negru”, cu o mișcare proprie numai lui, a strecurat piciorul și l-a „sunț-o” din față. Are un placement excepțional și un simț al jocului, extraordinar în interceptii. I-am făcut din nou cîteva compimente și l-am rugat să spună cîteva cuvinte despre jucătorii noștri.

— Jucătorul cu nr. 7 (Pirc-laba), are o mare valoare. Poate juca în orice echipă de prima mîna în campionatul nostru. Dacă jucam pe partea lui, a-aveam, în mod sigur, probleme. Are tehnică și o viteză de rachetă, asemănător instructivă cu Garrincha al nostru. Mi-a mai plăcut nr. 10 (Dumitru III, și nr.

3 (Barbu). Imi pare rău dar trebuie să vă spun că am văzut la mulți o tehnică individuală nu numai laudabilă. Mai trebuie să menționez că pentru că sint tineri și au tot timpul. Dar pentru asta ar trebui chiar să doarmă și noaptea cu mîngiea lingă ei. Am auzit că și în România este un interes la fel de mare pentru fotbal ca și la noi, așa că există un climat bun pentru progresul fotbalului. Trebuie numai ca jucătorii să fie foarte cinștii cu ei înșiși, să nu se mulțumească nicodată cu ceea ce au realizat.

— Care sint jucătorii pe care-i adorați? — În primul rînd Pele, acest geniu al fotbalului. Mereu este atent de fiecare dată inventează ceva spre marea decepție a apărătorilor. Acum, de pildă, toți cei care iubesc fotbalul în țara noastră sint tare supărați că în turneul din Chile, în partida cu Vass, Pele a fost serios accidentat la piciorul drept. Este jucătorul care a suferit cel mai mult de pe urma fotbalului dur. În campionatele noastre nu există așa ceva. Jucătorii se respectă reciproc pentru că meseria aceasta nu o poți face în... baston. După Pele, am o mare dragoste pentru Eusebio. El vom vedea împreună peste două zile. Ceea ce s-a și întîmpat (Benfice) a sosit la Sao Paulo și a jucat

— Voi veni sigur cu echipa Braziliei în acest an pentru că am fost invitat de președintele federației de fotbal din Sao Paulo. În timp ce ne pregăteam să ne luăm rămas bun, trece pe lingă noi Ademir, care-l trimite un sărut și o vorbă puțin răcoasă: „Alo logo Vovo”. Te salut, buniciule.

— Nu numai atît. Aveam încredere în mine. Feste 4 ani, la Jocurile Olimpice de la Amsterdam aveam să mă cîștig încă o medalie de aur. — Cu ce rezultate ați părăsit înotul, la 26 de ani? — Dacă vă spun că am dobîrît 23 de recorduri mondiale cred că e de ajuns...

— În privess pe omul acesta vînos, în cluda vîrstei și mă întreb ce datează de sportului. Cred că întreaga viață. În serialul Tarzan, Weissmüller a filmat zece de mii de metri de peliculă în junglă... fără să fi fost acolo. Totul s-a realizat prin iscusința scenografulor și a montajului cu imagini surprinse de operator în... Africa. Senzația era însă perfectă. Așa a fost în „Tarzan — omul maimuț”, „Tarzan găsește un fiu” și în celelalte. Timpul a trecut însă și producătorii au început să-l uite. Cu cîteva ani în urmă, cîneva s-a gîndit totuși la un serial pentru televiziune. Și Tarzan a reapărut, dar fără farmecul de acum cîteva decenți. Il revedeam uneori și noi pe micul ecran. Dacă Sava Jane, partenera de vîremuri, nu mai are nici un rol, maimuțele continuă să-l fie prietene la fel de zădrăvane și ascultătoare. „Muk” sau „Skippy” au rămas doar în memoria benzii de celuloză. Acum vedete e „Tamba”. Și pe urmă?

— Ați uitat să precizați că la această Olimpiadă ați făcut parte și din echipa de polo a țării de atunci, fiind la 20 de ani erați denumiți „Cîdul lui Nep-tun” — mai sperați să cîștigați multe concursuri de înot?

ARISTIDE BUHOIU

S E A R A DESPĂRTIRII

cîntat timp de două săptămîni o largă simfonie a biruinței și a vieții. Imi sint dragi plină la durere acești copii de toate vîrstele, cu degetele în-vinețite de plumbagină și, în preajma despărțirii, încerc sentimentul pe care l-am trăit la terminarea școlii. La re-vederea Grenoble, la revederea Japonia, peste 4 ani. Dar mai sint înainte 10 ore pînă vom întona cu toții cîntecul despărțirii. 10 ore de cutremur pe parcursul cărora so-vieticii canadieni, ceil și suedezii — toreadorii turneului de hochei — vor face totul ca să intre în amintirea noastră ca învingători. 10 ore care pentru Killy sint „cele mai grele din viața mea”. (Transmit devreme, mine este duminică, ziarul se închide mai devreme ca de obicei și nici o probă nu și-a desemnat

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI LA HANDBAL

Aseară la Köln, în cadrul Cupei campionilor europeni la handbal (masculin), s-au întîlnit, în meci retur, echipele Steaua București și V.F.B. Gummersbach, campioana R. F. a Germaniei.

Mecul s-a încheiat cu scorul de 14—13 (5—8) în favoarea sportivilor români. Învingătorii și în prima partidă (15—9), echipa Steaua se califică în semifinalele competiției.

Killy a cîștigat la... masa verde

Realizînd în cele două manșe ale probei de slalom timpul de 99 secunde și 73 de sutimi, excelentul schior francez Killy a cucerit a 3-a medalie de aur, egalînd astfel performanța realiza-

Mă grăbesc să vă spun că nu am de gînd să scriu o cronică cinematografică. Pur și simplu pentru că astăzi am o înțînire cu un mare campion olimpic. Se numește... Johnny Weissmüller. Coincidență? Nu. A, dar țară-l că a și sosit.

— Punctual ca la orice concurs! — Multumesc. Dar s-a oș de mult de atunci. Poate că e unul dintre puținele lucruri care imi amintesc de sport. Cînd începi să numeri ani... — Sint chiar așa de mulți? — Din păcate. M-am născut în 1904. Nu la mult timp după ce pînînjii mei, originari din

Tovarășul Dumnealui e... Tarzan Confesiunile marilor campioni olimpici

Timisoara, s-au stabilit în Pennsylvania. — Cercul o legendă pe seama dumneavoastră și anume că ați fi început să înțați doar la insistențele medicului, care vă considera subdezvoltat. — Da, contactul cu apa l-am făcut, cum se spune, împins din spate. Dar am avut atîtea satisfacții apoi. — Am promisi cîntitorilor că vor afla cu acest prilej amănunte din activitatea de performanță în sport, pe care ați desfășurat-o. Vă rog deci... — Pe vremea, aceea, adică

Monti din nou învingător

La 40 de ani, italianul Eugenio Monti, de 9 ori campion mondial, a devenit, înșfîșit și campion olimpic. Dublu chiar... Realizînd 1'07"55/100 în cea de a doua manșă pe pîrtia de la Alpe d'Huez, echipajul său a obținut medalia de aur și la proba de bob 4 persoane.

„ULTIMA ORĂ” OLIMPICĂ

Intrecut cu numai zece sutimi de secundă de austriacul Thaller care a sta-

E BUN ȘI LOCUL DOI!

La capătul unei curse extraordinare, studentul suedez Jonny Hoeglin, în vîrstă de 25 de ani a intrat în posesia titlului olimpic la patinaj viteză proba 10.000 metri. Multipplu

Eroul probei nu e cîștigătorul

„Maratonul zăpezii”, proba de 50 km fond a fost cîștigată de schiorul norvegian Ole Ellefsaeter de profesie pădurar care a cucerit astfel a doua medalie de aur. Eroul probei

a fost însă agricultorul elvețian, în vîrstă de 31 de ani, Josef Haas, care în ciuda faptului că nimeni nu-l acorda nicio șansă a obținut medalia de argint.

campion norvegian Fred Anton Maier, socotit cîștigător sigur pînă în ultima parte a întrecerii a trebuit să se mulțumească cu locul al doilea.

MATEMATICĂ

Dacă ne întorcem cu 20 ani în trecut și încercăm să vedem cu ochii de atunci înfățișarea de azi a României socialiste, va trebui să mărturisim că oricât de entuziaști ar fi fost viziunea noastră de atunci tot n-ar fi putut cuprinde saltul și dezvoltarea multilaterală a țării și poporului nostru.

De aceea, prin extrapolare, fiind seamă de progresul continuu al economiei noastre, se poate afirma că industrializarea rapidă va atinge un înalt grad de automatizare, folosirea pe o scară largă a calculatoarelor electronice în dirijarea și optimizarea proceselor tehnologice fiind unul

til fiind înlocuit de un program bine alcătuit de o echipă de constructori de soft-ware și introdus într-un sistem de calcul. Mai mult decât atât prin multiprogramare vor fi înlocuite deodată mai mulți astfel de specialiști înguști din diverse domenii.

In al doilea rând, el va trebui să domine problemele atât ale specialității sale cât și ale unor domenii conexe. De exemplu, un metalurgist va trebui să știe bine și chimie fizică și matematică adevărată din care nu vor putea lipsi programarea pe calculator și cercetarea operațională.

Acestea sînt în mic motivele pentru care învățămîntul nostru trebuie adoptat la cerințele actuale ale dezvoltării științifice și tehnice. Pregătirea matematică este necesară nu numai metalurgului, ci tuturor viitorilor specialiști. Același lucru se poate spune și despre pregătirea în domeniul fizicii care trebuie să se ridice la aceleași cerințe. Astăzi, matematizarea este necesară și disciplinelor economice; mai precis, ele trebuie prezentate sub formă matematizată în absolut toate facultățile. Trebuie să se treacă de la stadiul descriptiv la un stadiu de exprimare cantita-

MATEMATICA - MATERIA PRIMĂ ÎN CONSTRUCȚIA CIVILIZAȚIEI DE MÎINE

Acad. NICOLAE TEODORESCU

din factorii caracteristici ai stadiului de dezvoltare.

Cred, de asemenea, că vom construi calculatoare la nivelul tehnicii generației acelei epoci și că, în special, în domeniul soft-ware-ului, adică al programelor și al limbajelor de programare vom avea un cuvînt de spus pe baza valorii deosebite a școlii noastre matematice.

In ceea ce privește științele matematice, ele vor avea un rol de prim plan în toate sectoarele științei și practicii. Ele vor optimiza cele mai variate procese ale economiei planificate, vor domina informatica atât ca teorie cât și în practica utilizării tehnicii de calcul, vor asigura gestiunea automată, documentarea automată, linivistica și tracerea automată. Mai mult decât atât însăși construcția calculatoarelor va deveni în esență de resortul matematicii care va avea sarcina realizării structurilor logice din ce în ce mai complexe. Și fiindcă am înșinat ne calea pronosticurilor, considerăm că și automatizarea va deveni într-o măsură cu atât mai largă cu cât va atinge un nivel mai înalt de perfecțiune — o aplicație a matematicii.

Din estimările precedente și din constatările actuale rezultă, cu mult mai mare certitudine decât cea a previziunilor privitoare la aspectele complexe ale țării noastre, profilul necesar al învățămîntului specialist al anului 1985.

In primul rând, tînarul specialist trebuie să aibă o informare complexă asupra tuturor problemelor vieții social-economice și cultural-științifice, ceea ce îl obligă la o cultură solidă și multilaterală. Specialistul îngust va deveni inu-

tilivă cu ajutorul aparatului matematic. Sub această formă înțelegerea lor de către studenți este mult înlesnită.

Tot pe linia modernizării învățămîntului este necesar să se meargă mai ales în direcția disciplinelor de frontieră, cum ar fi: biofizică, biomatemătica, lingvistica matematică, radio-fizică etc. În mare parte astăzi ele nu sînt studiate și nici specialiștii nu avem. De pildă, dacă am vrea să construim un centru de cercetări biofizice nu putem tocmai din lipsa de cadre. Este deci necesar ca mai înfrîți să formăm cadrele de specialiști modernizînd învățămîntul nostru superior.

Am lăsat intenționat mai la urmă o calitate indispensabilă oricărui specialist, aceea de a fi un cetățean sincer și devotat patriei și poporului. Aceasta cerință nu are un caracter emfatic, ci rezultă ca o consecință obligatorie din cele ce precedă. Oricine individ singular, cu porniri egoiste, își găsește greu și numai accidental un loc într-o societate socialistă organizată la un înalt nivel științific și tehnic tocmai fiindcă o astfel de societate folosește matematicile în dezvoltarea ei pe o scară foarte largă. Într-adevăr, se știe că nu se poate trișa cu raționamentele și rezultatele matematice. Se poate greși, dar greșile apar în clipa în care se manifestă prin consecințe absurde, contradictorii sau monstruoase.

Cum anul 1985 nu este totuși destul de îndepărtat decât pentru unii dintre cei vîrstnici și în nici un caz pentru cei tineri, consider că

pentru tineretul nostru este necesar ca încă din liceu să-și îndrepte ochii spre tabloul patriei și să-l îmbogățească prin aspirațiile lor, pregătindu-se să-l realizeze cu brațele și mai ales cu mințile lor. Fiindcă în 1985 vor lucra

mai mult mințile decât brațele și se va pune mai mult suflet decît efort fizic pentru înfăptuirile pe care le plămădim acum în imaginație și miine în planurile de dezvoltare a economiei, științei și culturii românești.

In același mod se pun problemele și pentru latura economică a pregătirii specialiștilor agronomi. Ei trebuie să fie astfel pregătiți încît să facă față exigențelor și din acest punct

de vedere, deoarece producția agricolă trebuie să se desfășoare în condițiile unei eficiențe mereu sporite.

In fine, în activitatea sa, specialistul agronom trebuie să știe să valorifice avantajele ce decurg din lărgirea cadrului colaborării internaționale. Pentru aceasta el trebuie să fie format să folosească cu succes experiența altora, prin preluarea ei critică și prin aplicarea noului cu discernămint. In egală măsură, el trebuie să pună la dispoziția partenerilor din schimbul de idei, date sigure, bine verificate, și care să ateste o îndelungată și rodnică activitate. In fond, în atari împrejurări, trebuie să se țină neapărat seama că nu se pune în joc numai prestigiul individului, ci și prestigiul colectivității din care el face parte.

pariție a unor caractere și de accentuare și extensiune a altora. Din amestecul de populație va crește omogenitatea biologică a poporului român care locuiește teritoriul național, vor domina contingentele de populație cu talie medie sau înaltă cu modificări în distribuția complexului pigmentar (culoarea feței, părului, a ochilor) cu o mai bună dezvoltare neuro-musculară prin creșterea nivelului vieții. Este previzibilă, în același timp, creșterea numărului de fragili mentali cu tulburări nevrotice prin suprasolicitarea tehnicii moderne, cu manifestări de dezadaptabilitate și cu elemente accentuate metabolice determinate de sedentaritate.

Va continua să crească, de asemenea, durata mediei de viață care va fi, sau se va apropia de 80 de ani (chiar în epoca noastră a ajuns la aproape 70 ani). In consecință va crește procentul de populație de peste 60 de ani. Este evident că în asemenea

tomată. In 1985 practic toate dozarile vor fi executate de acest tip de dispozitive electronice. Aceste aparate vor fi atât de perfecte încît la sfîrșitul analizei vor da rezultatul într-o diagramă, apoi un alt dispozitiv le va citi și le va înregistra în fișa corelată a bolnavului care se păstrează în memoria aparatului. Va fi posibil să avem dinamica fenomenelor biologice în timp pentru milioane de indivizi.

In asemenea condiții, calculatorul va putea răspunde la orice întrebare referitoare la un fenomen biologic: vindecare, agravare, complicații, moarte. Într-o activitate a institutului de endocrinologie, de exemplu, va fi înaltă în evidență și condusă prin calculator care va simplifica, accelera și perfecționa toate operațiile de la înregistrarea contabilă, la evidența bolnavilor, de la elaborarea modelului experimental în laborator la alegerea ipotezelor cu cele mai multe șanse de succes. Nu vom mai nota nici o experiență fără a elabora acest model care va indica în orice operație soluția optimă. Actualele comitete de direcție se vor limita la elaborarea programelor pentru ordinator, iar direcția institutului se va limita să decidă ce soluții alege în contextul faptelor ce caracterizează neprăvăzutul în propunere.

Progresiv, pînă în 1985 și în plină epocă, endocrinologii ca și alți medici și biologi, indesebi cercetătorii vor primi o largă informație matematică. Matematica ca metodă și mod de gîndire va fi

AGRONOMIE

Agricultura României din anul 1985 va fi caracterizată prin:

— o puternică dezvoltare intensivă și multilaterală; — o puternică bază tehnico-materială; — aplicarea unor metode științifice și tehnice foarte avansate; — o bună organizare a producției agricole și atingerea unor parametri superiori sub raportul eficienței economice.

Acestea fiind perspectivele, se pune întrebarea cum trebuie organizată, încă de pe acum, pregătirea specialiștilor cu calificare superioară, chemați să facă față cerințelor producției agricole la nivelul înalt pe care acesta îl va atinge în anul 1985.

Avem în vedere în spe-

Pentru ca să poți face ca o anumită plantă să aibă un anumit caracter sînt în evidență, trebuie să fii bine înarmat cu cunoștințe sub raportul geneticilor, fiziologiei, biochimiei, fitopatologiei, agrotehnicii etc. Procesele de selecție și ameliorare sînt îndelungate, anevoioase, pline de neprăvăzut și de aceea specialistul trebuie să fie neapărat capabil să sesizeze noul. De asemenea, trebuie dată toată atenția pregătirii lor matematice, avînd în vedere dezvoltarea disciplinelor care o folosesc și ținînd seama de extinderea întrebunătății mașinilor electronice în agricultură.

In egală măsură specialistul trebuie să știe să imbine armonios teoria cu practica, cu atât mai mult cu cît în agricultură diversitatea condițiilor locale face ca alegerea soluției concrete să fie dificilă și să nu se poată încadra în scheme rigide. Aceasta înseamnă că în luarea deciziilor, agronomul să dea dovadă de multă perspicacitate, competență și inițiativă.

In al doilea rînd, specialistul din agricultură al anului 1985 trebuie să fie astfel pregătit, încît el să poată să caute și să găsească informația științifică și tehnică de care are nevoie, cu atât mai mult cu

DESIGUR, PLANTELE NU VOR VORBI, DAR VOR ÎNVĂȚA SĂ ASCULTE OAMENII

Acad. EUGEN RĂDULESCU

cial calitatea și cantitatea cunoștințelor acestor specialiști, mai mult decît profilul lor sau căile organizatorice prin care se realizează pregătirea lor, deși trebuie acordată toată atenția și acestor laturi ale problemei.

Credem că în stabilirea coordonatelor trebuie pornit de la premisele majore pe care practica socială contemporană le impune pe primul plan: dinamismul robust pe care știința și tehnica contemporană îl înregistrează; creșterea impetuoasă, cantitativ și calitativ, a informației în diferite domenii de activitate; întrepătrunderea tehnicii, organizatoricului și economicului în procesul de producție; lărgirea cadrului colaborării internaționale.

Pregătirea specialistului cu calificare superioară, necesar agriculturii, trebuie să aibă un larg orizont științific și tehnic, nu numai în ceea ce privește cantitatea cunoștințelor, ci și special în posibilitatea de a le asimila creator. Specialistul de mîine trebuie în primul rînd să aibă înțelegerea științifică a fenomenelor, să aibă deprinderea de a căuta și posibilitatea de a găsi înălțuirea lor causală. Pentru aceasta el nu trebuie să se limiteze numai la însușirea cunoștințelor de bază dintr-o anumită disciplină, ci trebuie să se îndrepte și spre domeniul granițat al acestor discipline, acolo unde, îndeobște se produc efectele atât de folositoare ale întrepătrunderii.

cît prin specificul muncii sale, el este pus în situația să lucreze în condiții de izolare mai mare, decît specialiștii din industrie, unde se realizează o densitate mai mare de cadre din același profil, sau din profil apropiat.

Legătura cu cartea și revista de specialitate, trebuie întregită cu contactul cu instituțiile de cercetări și învățămînt cele mai apropiate, ceea ce favorizează schimbul de idei și de experiență. Nu trebuie de asemenea, neglijată nici însușirea limbilor străine de largă circulație, lucru care îngăduie receptarea informației tipărite sau difuzată prin radio și televiziune, provenită direct din străinătate.

Succesele în producția agricolă — ca de altfel și în alte sectoare — nu depind însă numai de soluțiile tehnico-științifice ce se dau problemelor, ci se datorează și măsurilor organizatorice care, de asemenea, trebuie să se situeze la nivelul cerințelor contemporane. Organizarea procesului de producție a devenit ea însăși o știință și acest fapt nu trebuie neglijat. De altfel, și în trecut marii organizatori foloseau criteriul obiective, chiar dacă acestea nu erau constituite într-o știință de sine stătătoare. Mărturie ne stă activitatea unor agronomi de mare prestigiu științific și organizatoric, cum a fost aceea desfășurată de Ion Ionescu de la Brad, de la a cărui naștere se vor împlini anul acesta un secol și jumătate

NOI și viitorul

PRIMELE RĂSPUNSURI LA ANCHETA NOASTRĂ

ENDOCRINOLOGIE

O prospectare în timp într-un domeniu sau altul al științei și culturii nu este o acțiune imposibilă. Prezentul și direcțiile de urmat în care se încadrează curentele de idei și investigația concretă ne permit o previziune care intră pe deplin în definiția științei.

Să ne oprim deci o clipă asupra fenomenelor ce sînt previzibile în biologia populației ce locuiește teritoriul

Din punct de vedere al biologiei umane, în primul caz se va produce o exogamie cu o hibridizare accentuată și o concentrare de informație genetică, iar în al doilea o accentuare a endogamiei și o pierdere de capital genetic. Cercetările făcute de antropologi confirmă apariția unor astfel de fenomene la o scară care se va amplifica considerabil peste două decenii. In consecință, în lumina geneticii populațiilor, fenomenul amestecului (al heterozisului) este pozitiv și va duce la o mai mare expresivitate a fondului genetic național.

Legat în parte de acest fenomen, dar cu un determinism mai complet vor fi noile trăsături fizice și funcționale ale populației noastre în perioada 1985. Fenomenele începute din deceniul precedent și evidente în epoca noastră a creșterii în înălțime, al unei mai armonioase dezvoltări corporale, al puțnătății mai timpurii cu unu-

condiții vor apare noi probleme în limita de vîrstă la pensionare care va crește și ea, și noi probleme în domeniul asistenței sociale și medicale.

De un deosebit interes ne apar modificările probabile în calitatea proceselor mentale. Exigențele tehnicii moderne vor necesita cadre cu aptitudini mentale din ce în ce mai ridicate calitativ. Se va produce inevitabil o selecție a creierilor capabile de rezolvări rapide, cu decizii asigurate, cu o concentrare puternică și susținută. Intervenția mașinilor de calcul va accelera și intensifica acest proces.

Nu este de așteptat să apară în sectorul mental modificări comparabile cu cele fizice. Pentru aceasta este necesar un timp mai îndelungat. E posibil ca folosirea din ce în ce mai largă a mașinilor de calcul și a diverselor auxiliare electronice ale minții intelectuale să determine apariția de noi aptitudini potențiale în creierul nostru și să pună în mișcare zone din sistemul nervos central mai puțin interesate pînă în prezent.

Endocrinologia, domeniul predilect de activitate personală, este tot atât de interesant și pasionant ca și cel precedent. Ceea ce prospectez în aceste rînduri sper să fie realizate cel puțin în parte de numeroșii mei elevi. In 1985 va fi cu mult mai exactă cunoașterea modului de acțiune al hormonilor la nivelul celular și molecular. Vom ști cum se sintetizează aceste substanțe în celulă, cum funcționează și cum acționează asupra celulelor „de serviciu” intervenția lor în toate procesele esențiale ale vieții: creștere, dezvoltare, troficitate, metabolism și înbătrînire. Vom putea să modelăm dezvoltarea omului după dorință, vom modela înălțimea, masa organică, diversele funcții și desigur capacitatea lui intelectuală. Se vor utiliza hormoni în combaterea cancerului, a bolilor generative și a îmbătrînirii. Aceste vaste aplicații vor fi posibile datorită examenului complex al indivizilor „dispececat hormonal” datorită introducerii tehnicii automate de dozare a hormonilor. Se știe că de curînd a pătruns în chimie dozarea au-

Indispensabilă în activitatea creatoare, în știință și în înțelegerea minimă a coordonării și conducerii automate. In bună parte procesul acesta care a început încă din epoca noastră va fi extins cu o intensitate mai greu previzibilă, la transpunerea în simboluri matematice a legilor și funcțiilor biologice. Ceea ce se expune astăzi în zeci de pagini și capitole se va reduce la o formulă. In consecință însușirea cunoștințelor va fi mult ușurată ca și înțelegerea lor exactă. Va fi mai mult loc și timp pentru a crește masa de informații înmagazinate în creier și în manipularea lor. Un proces de condensare și restructurare frazeologică vor suferi și publicațiile științifice. O bună parte vor cuprinde texte codate și forme de exprimare cu termene cheie, ceea ce va decide o renaștere a ideilor și faptelor în fraze sau capitole detașabile ca piese izolate. Va fi posibil să citim astfel mai repede, mai exact și mai mult. De altfel, lectura se va concentra asupra ideilor și relațiilor între fenomene, masa datelor elementare fiind lăsată la depozitele calculatoarelor. Dar pentru a ajunge la acest stadiu în ceea ce privește acumularea superioară a cunoștințelor trebuie să reflectăm încă de pe acum la felul cum sînt pregătite cadrele de specialiști de mîine, adică tocmai acele cadre care în 1985 și mai tîrziu vor fi „forțele motrice” care vor asigura progresul continuu al societății românești. Ne paște încă pricina ca în anumite secunde avansata cuceririlor științifice și tehnice să ne prindă descoperirii, să nu avem suma de cadre necesară care să minuiască tehnicile cele mai felurite ale acestui secol. Direcția actuală de intensificare și anticipare a învățămîntului matematicilor, fizicilor, chimicilor și altor discipline din perimetrul științelor naturii, în special celele interdisciplinare, cum ar fi biochimia, biofizica, cibernetica etc. mi se pare că nu este la nivelul cerut. Mai mult chiar, unele dintre științele interdisciplinare sînt considerate „ceuse-rese”, (conștient sau inconștient) în loc să capete în contextul învățămîntului prior-

(Continuare în pag. a V-a)

ESEURI ÎN TUȘ

de NEAGU RĂDULESCU

UN VOLUM DE C. ȚOIU

O CARTE DE RADU BELIGAN

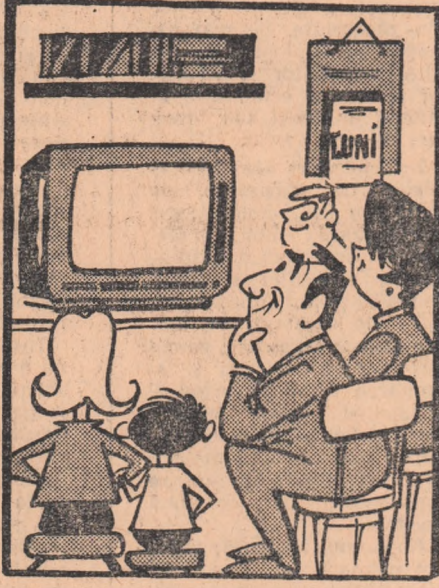
ȘI LA TELEVIZIUNE.

Duminica mușilor

Pretexți și subtext

Nimeni n-are obiecțiuni

SĂPTĂMÎNA — ALB ȘI NEGRU

Dacă ne luăm după „Săptămîna culturală a Capitalei” în cele șapte zile am fi putut alege una din cele trei premiere cinematografice anunțate: „O lume nebună, nebună, nebună”, „Cele trei nopți ale unei iubiri” și „Innoraire trecătoare”. Nu am alege pentru că un singur film a rulat în premieră, „Innoraire trecătoare”. Nu e vina susamintitei publicații care, pățită, se scuză aprioric: „orice modificări survenite ulterior sînt făcute pe răspunderea Intreprinderii Cinematografice a orașului București”. Cum în fiecare săptămîină avem astfel de surprize, ce rost mai are un asemenea ghid cinematografic ale cărui capricii umbresc o publicație foarte utilă? În aceeași ordine de idei, de ce s-au cheltuit banii cu reclama filmului „Cele trei nopți ale unei iubiri” (toată săptămîna trecută), cînd el nu a intrat nici la cinematograful „Central”, nici la o altă sală, la data anunțată? Să fie o scuză programarea la același cinematograful a unui film japonez care a făcut epocă: „Cei șapte samurai” în regia lui Akira Kurosawa? Cum, necum bine că îl vedem după ce urmîrisem și varianta hollywoodiană „trădat” în ediția de succes a celor „7 Magnifici”.

(sau de la „Opera română”, titulatură exactă încă nu se cunoaște, în presă alterînd ambele denumiri) e reprogramează „la cererea generală” a spectacolului experimental cu opera „Vocea umană” de F. Paulenc și a baletelor „Francesca da Rimini” de P. I. Ceikowski, „Coloana fără stîrși” și „Poarta sîrutului” de Tiberiu Olah.

În rest, săptămîna nu a avut nici o premieră teatrală, doar o reluare a Naționalului, după 360 spectacole cu pînea lui G. B. Shaw: „O femeie cu bani”. Era să uit, după multe amînări din cauza timpului nefavorabil un spectacol insolit (tragico-comedie? comedie-tragică? melodramă? umor negru?), vîneri după-amiază la aeroportul Băneasa: trupa de fotbalisti condusă de Angelo Niculescu, s-a întors după un... maare și senzational tuncu prin Africa și Sud-America.

TUDOR STĂNESCU

ADRIAN PĂUNESCU

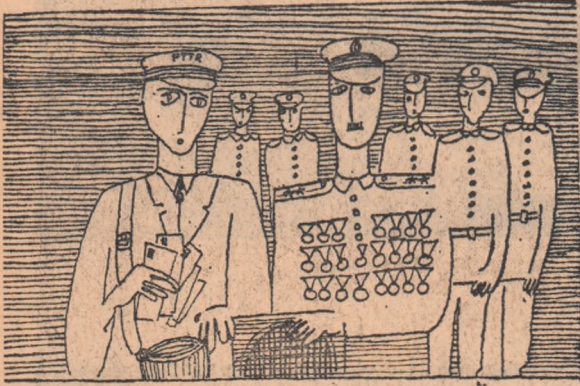
Cărțile postale ale MORTII

FOILETON POLIȚIST

Si se ridicară în total vreo 300 de oameni, blonzi, înalți, cu ochi frumoși, adică exact cum era cel descris de fata care vindea cărți postale la oficiul poștal.

Chefariu își reconsideră spiritul și întuișea

Escul îngrozitor suferit de Chefariu, la garnizoana militară, îl tăie cam trei sferturi din arși și-l aruncă într-o neagră dezolare. Se gîndi, la un moment dat, să-l caute pe muncitorul acela de pe șantier, care cumpărase 12 cărți postale, dădu un telefon la oficiu să cesară date suplimentare și i se spuse un lucru afit de cumplit, înct în noaptea aceea Chefariu vru să bea sodă caustică sau coniac trei sticle, ca să moară. Un succes la învățatură, reputat de fiul său, Iluță, care reușise să ia nota 6 la matematică, după ce trei ani la rînd fusese considerat cel mai prost școlar din blocurile cu 9 etaje, îl readuse la bune sentimente pe bietul om, fată, poștas și detectiv în același timp. La colț, unde se vindea lapte, lui Chefariu îi apără în față o umbră. Vru s-o ocolească prin stînga, umbra merse și ea în stînga. La fel — și cînd vru s-o ocolească prin dreapta.

INTREBARE: Ați văzut „De trei ori București”? Ce părere aveți despre acest film, în care, de altfel, și jucați?

RĂSPUNS:

Numele interlocutorului: DEM RĂDULESCU. Circumstanțele dialogului: La domiciliul actorului, la o cafea. Tema discuției... „etcetera”... Anchetator: ION MARCOVICI. „Stenograf”: EDMUND HÖFER.

INTREBARE: Dar despre filmul „Împușcături pe portativ”?

RĂSPUNS:

FIȘĂ de DIALOG

INTREBARE: „Tarzan în serie” — s-a terminat! Dar cînd credeți că va prînde televiziunea și pe „Otungul” din „El Fugitiv”? N.A. — Actorul ne-a spus că dacă nici acum, în Postul Mare, nu se închete serialul amîntit — atunci... a calendarului.

RĂSPUNS:

INTREBARE: Sînteți un actor modest din punct de vedere... „etcetera”?

RĂSPUNS:

INTREBARE: N-aveți „Flat”, dar aveți vreo speranță că se va pune la punct I.T.B.-ul?

RĂSPUNS:

— M-a dîbuit asanul! Exclamă plîmînu stîng al lui Chefariu cître plîmînu drept al aceluiași. Și poștasului i se păru că și umbra trece prin același proces lăuntric. Făcu un pas în față, umbra se dădu înapoi.

Un bec puternic, neobișnuit de puternic, pentru mahalale, dezlipa de poștas o umbră îngrozitoare, propria lui umbră, și Chefariu călca hotărît, neoprit de semele rele ale întîmplării din clipa aceea.

Intră în casă și-și luă gîndurile, unul cîte unul, la cercetat, la aprobat și la respins. Respinse mare parte din gînduri și opri unul pe care întușia îl consumă cu voluptate ca pe o savarină. Ninsorea începu, abia cînd lui Chefariu concepția despre crimă, criminal și drumurile către crimă, i se limpezi, i se limpezi grozav, ca o gheață pe care copiii săi să alege cu patine.

Eleva Episcopescu nu face sport

Lîmpezimea veni de dimineață. În șifonier, Chefariu avea cam cinci sute de mîi de timbre. Îl apucase, în urmă cu 15 ani, boala timbrului și de pe fiecare pîlc deschis cu mîini îngrijurate de destinatar, Chefariu primise — la solicitarea lui — cîte un timbru. Afiat în concediu, Chefariu se gîndi la fetița aceea care cumpărase 12 cărți postale. Fuseser timbrele într-un tîșcăliu mai vechi și se îndreptă spre școala unde elevii trăiau ultimele ore de curs, într-o veselie copioasă. Tocmai era recreație, cînd Chefariu, ca un Moș Crăciun, îi chemă pe copii și le ținu următorul discurs:

Tovarăși elevi! Avînd în vedere rezultatele bune obținute de dumeavoastră în cucerirea științei și culturii, eu, poștarul Ion S. Chefariu, funcționar al statului român, tată de copii și iubitor al adevărului, suflet plin de duioșie și inimă de aur, voi împărți din proprie inițiativă celor mai buni dintre voi timbre, pentru a le întregi colecțiile pe care le au sau urmează să le albă. Dragii mei! Să nu vă fie cu mirare dacă veți deveni într-o zi filatelisti.

— Ah, ignorantă! murmură materia cenșie a lui Chefariu... Cursa rămasă deschisă. Într-un tîrziu, de Chefariu se apropie o fată foarte, foarte ciudată.

SATIRĂ

Tot observînd păcatele capitale în traesturiile lor contemporane, mă împiedic de un vicu, aparent benign, de fapt de o nocivitate rar înțîlnită: lacomia. E limpede

Desen: DORIN DIMITRIU

LA COMUL

de Aurel Baranga

că păcatul nu trebuie înțeles în accepția sa restrînsă: pofta de bucate, într-una modernă, de o inexprimabilă voracitate: pofta de mări, de galoane, de ghelurii, de orice marcează o treaptă în ierarhia socială.

Evident, nu intră în reflectorul acestor observații ascensiunile meritate, rod al unei munci recunoscută, al unor capacități verificate; ne referim la pofta neostîdă, nicio-dată potolită, rîcna crîncenă a unora spre trepte și situații pentru care n-au nici o calificare și nici o îndrîtuiră.

Păcatul acesta al lacomiei de necuvenit este afit de cumplit, înct întunecă orice rațiune și orice simț al proporțiilor, lacomul nesătios fiind convins că i se cuvine totul și că orice recunoaștere dreaptă, oferită altuia, sub orice formă, e o frustrare a drepturilor lui trecute cu vederea. Orice i-ai da lacomului ăsta, mai vrea, nesătul, permanent, de parcă ar avea douăsprezece guri căscate. Ochii lui sînt trei nu pentru ce are, ci pentru ce n-a apucat încă, vînd într-una, cerînd mereu, nemulțumit per-

manent, în așteptare tot timpul, protestînd la avansarea oricui, veninos, fără pauze, hidră mediocră dar activă și fără odîhnă. Că viața e o luptă în care sînt chemați să învingă cei mai buni, nu-l interesează. Că societatea e o organizare a valorilor certe, nu intră în capul lui. Că pot exista accidente în care n-are prost sau un incapabil să nimerescă pe un scaun la care n-are dreptul, dar că asemenea erori sînt totuși mai repede sau mai încet remediate, că viața nu îngăduie impotura la nesfîrșit, că există o oră a bilanțului care nu iartă, și o scadență pentru orice anomalie, toate aceste implacabile realități nu-l ating pe lacom, fiindcă el una știe: vrea și pofta lui n-are limite, sportul parcă în intensitate pe măsură ce capătă. Dă-l luna de pe cer, va voi soarele nofînd spre casele apeline pe care le-ar voi anexate proprietății lui particulare, lacomia lui frînzînd psihopatia. M-am întîmplat cu un asemenea ins în inormintara cutia, și t-am surprins în ochi poftă: ai fi voit să fie el pe catafalca, între coroane, în locul defunctului, omagiat de panegrice înduioșate. Cu un alt m-am pomenit alături într-o sală de spectacol, la o premieră. Fiindcă i se dăduse, din greșală, un loc la trei rînduri în spatele celor de un grad cu el, s-a zbatut două ceasuri pe un scaun de fier învoșit în foc, incapabil să urmărească o singură clipă ce se petrecea pe scenă, vînd de indignare, spumegînd de furii doșpite. Pe un al treilea îl urmăresc de ani de zile cum se chinule. Laudele aduse lui — și de cele mai multe ori exagerate — nu-l mai bucură, cît îl otrăvesc laudele aduse altora. Lacom de omagii nu mai aude ce se spune bine de el, cît se bucură de nesfericilor confrăților, priete ca încă o cărămidă pîsd la sociul nemuririi sale.

Și aș continua acest portret al celui lacom, omagiat de lauri etermități, dacă n-aș ști că peste pofta lui mizează și funcționează, implacabilă, judecata Istoriei, care dă fiecărui după merite, la rînd. Iar de fînta lui, afit de tristă pentru condiția umană, mă consolează existența a milioane și milioane de oameni modeste care își vîd liniștii de treaba lor, cu o înensă și ceșnic proaspăt seriozitate.

BASTILIA

Abatele Fouquet era splonul cardinalului Mazarin și în această calitate trimisese multă lume la Bastilia. Un om care fusese adus într-o zi în această temniță văzu acolo un cline. — Dar ce a mai făcut și animalul ăsta, ca să fie închis? — întrebă el mirat. — Un prizonier glumeț îl răspunse: — A mușcat cățelul abatelui Fouquet. SFAT LITERAR Un autor de mina a doua trimise lui Racine o tragedie spre a-și da părerea asupra ei. Acesta o citi, și apoi o puse pe masă. — Grețoasă — zise el — nu este de a face o tragedie

ca aceasta, el de a răspunde aceluia care a făcut-o".

PALAVRAGIU

Un palavrăgiu obosea pe Aristot cu poveștile sale ciudate și fără rost. — El! — îl spuse vorbărețului într-un tîrziu — nu ești umit de tot ce-ai auzit? — Ceea ce mă miră — răspunse Aristot — e că cineva are urechi să te asculte, cînd are picior să scape de dumeasta.

RĂSPUNS POTRIVIT

Henrich al IV-lea. Intrebînd pe o tînră de la curtea sa (pentru care nutrea multă simpatie), pe unde trebuia să treacă spre a ajunge în camera ei, acestă îl răspunse: — Pe la biserică, Sire.

UMOR

E.A.-001 la porțile Bucureștiului

(Urmare din pag. III)

cercelul curbat al sprîncenii, își adună gîndurile, zîmbind stînjînit peste vreme amintirilor, încercînd o sumară reconstituire a începutului. — Era prin '61, cînd m-am prezentat la Brașov. Auzisem de linia electrică și mi-am zis că o să fie poate nevoie și de un electrician. Nu visam pe atunci să mă îndrăgostesc de calea ferată. Eram obișnuit cu petrolul Ploieștiului, cu rafinările și uzinele sale specifice. La Brașov am fost prezent de la primul țîrșu bătut pe șantier. Am stat, mai întii, locului, am chibzuit, și am înțeles cam ce pot face eu. Au început, apoi, lucrările propriu-zise: plantarea stîlpilor, armarea lor, întinderea și reglarea liniei de contact. Paralel cu munca, învățam.

Seful de brigadă, Ștefan Ianu, care coordonează activitatea a 20 de electromontori, pare a nu-și aminti de prea multe lucruri. Și nu pentru că n-ar fi trecut prin altele și atîtea întîmplări, nu pentru că n-ar fi trăit, alături de tovarășii de muncă, multe bucurii, ca și necazuri, n-ar fi cunoscut sentimentul revelator al satisfacției, cînd greu îți găsești metaforă care să te exprime, sau n-ar fi gustat din paharul amar al înfrîngerii, nu, pentru toate acestea nu, ci datorită faptului că apocă eveniment nou era tratat cu receptivitatea corepunzătoare, cu acea înțelepciune care știe să rețină din lucrurile, în derulare, învățămintele necesare. Întîmplările fiind calea sîntului cu amintiri, a uitării apoi, din nevoia de a țoca loc altora, în înlîntușă saibă a muncii și vieții. Nici de toți oamenii care i-au trecut „prin mîni” nu-și mai amintesc precum seful de brigadă. „Mai ales că unul, cum dăduse de greu, plecase”. Despre Alexandru Roșu, însă, coborît din Mărgăreții Rîmnicu-Sîratului, despre Florea David, Valter Dobrin, Ion Stejăroiu, Gheorghe Popa, Mircea Tigău și alții, cu care a început lungă colaborare în timp, în urmă cu șapte ani, și cu care a ajuns acum aici, la doi pași de București, despre aceștia dar, cu care a împărțit plînea și sarea, gîndul și patul, Ștefan Ianu țî-ar putea vorbi ore în sir. Sau mai ales despre Florea David, venit pe șantier la 14 ani, cînd mîntea îl fremătă încă în jurul teoremei lui Pitagora și înima după dorul legănat al Argesului, și care în tot acest timp a crescut și a învățat odată cu șantierul de muncă. De la observația asupra roșelii obrazului și sfîșii pasului de început (mai toți au venit la C.F.R. din sat) și pînă la încrederea de sine și mindria încercată pe șantier, cînd a căștigat carnetul de muncitor calificat — iată un drum al tovarășilor săi de muncă pe care seful de brigadă l-ar putea reface etapă cu etapă.

— Primul popas — continuă el confesiunea. Lucrasem nu-

mal e oră, și simțeam cum ne slăbesc puterile. Am făcut, atunci o pauză: la vezi, Ioane — i-am zis eu lui Stejăroiu — mă soară tu cît am înaintat azi. Cellați au ris să de-o glumă bună. Am ris și eu, dar e-o satisfacție ascunsă-n casa sufletului. Șiam toți că nu făcuserăm mai mult de 8-9 pași; mai exact 8 metri, măsurată cu rula de Stejăroiu. Dar acei 8 metri au constituit plătura de căpîșii pentru munca noastră. În următorul ceas am mai făcut 8 metri, și încă opt, și de-atunci am avut încrederea că totuși va merge; înct, dar sigur. Astăzi am putea spune că răbdarea lui Ștefan Ianu nu cunoaște margini. Oră cu oră, metrul cu metrul, el au înaintat tranc și sigur, defrîșînd depărtările, lăsînd în urmă, eliberată, undă miraculoasă a fluxului de electroni care va face posibilă umrica cu un pas pe oră a garniturilor supraincercate.

Constructorii au ajuns acum la porțile Bucureștiului, 166 de kilometri parcursi și fiecare metrul a însemnat nu numai o palmă de pîmînt supusă unei anume discipline, ci o tot afit de semnificativă victorie a omului cu el însuși, în continuă autodepășire. Decisivul au fost, însă, acei primii 8 metri, cînd fiecare și-și câștigă încrederea în sine și în tovarășii.

Ferestre în timp

Parcurg din nou carnetul cu însemnări și încerc să descifrez perspectiva electrificării rețelei de căi ferate din țara noastră. — Totul este atent și chibzuit calculat, planificat. Gîndurile și fi cu siguranță înens, imi spune tovarășul CONSTANTIN IANCU, adjunct al ministrului Căilor Ferate din România. Viitorul călătorilor pe calea ferată va fi prin intermediul electricității.

Si carnetul reține cifre, date, perspective. Pînă în 1970 se va electrifica linia Craiova—Tr. Severin — Orșova — Caransebeș (lucrările au început deja între Craiova și Filiaș). Intre 1970—1975 noi rețele se vor adăuga primelor. Pînă în anul 1980 vor fi electrificate principalele magistrale ale țării. Revăd carnetul și imaginația încearcă să prefigureze, la dimensiunile normale, ceea ce unor încapă în cîteva file. Înțelegînd că gîndul călătorilor vîrsturoși, mă bucur de fiecare stire ce va conșema în ziere aceste victorii, mingii cu ochiul mîntii fiecare nouă magistrală electrică dată în folosință. Și fiecare imi pare o nouă ferăstră deschisă în timpul patriei, întinerînd-o.

Pe prima o vor inaugura înct în acest an, constructorii cunoscuți în ampla panoramă a triului bucareștan, alături de care am trăit clipe de adîncă emoții și revelații, și în mijlocul cărora vor reveni cu plăcere.

I. ANDREIȚĂ

O copie de pe Columna lui Traian din Roma, simbolul marelui război epopee dintre daci și romani, a fost adusă în locul în care cu aproape 2000 de ani în urmă s-a fost teatrul uneia dintre înclăștririle cele mai dramatice care s-au dat vreodată între două popoare. Puține exemple de acest fel sînt în istoria lumii. Cunoșcînd interesul pe care tirerii cititorii îl vor arăta monumentului, răspunzînd numeroaselor lor cereri, acad. prof. Emil Condurachi ne povestește, la solicitarea redactorului nostru Ion Marcovici, cîteva scene de bătălie descifrate din epopea de piatră a Columnei.

Dintre toate lavoarele istorice cu privire la acea mare înclăștare care a pus față în față pe romani și pe daci, Columna ridicată după victoria lui Traian, la Roma, constituie povestirea cea mai completă și mai plastică totodată; precum se știe textele ei scrise s-au păstrat în trunchiate, cum este cazul povestirii istoricului Dio Cassius, fie că s-au pierdut cu totul, cum este

cazul însemnărilor lui Criton, medicul personal al lui Traian, la care s-au aluzat alte texte istorice. Cu cele ce ni s-au păstrat însă putem încerca să identificăm unele scene de pe Columna lui Traian și să urmărim mîcar în liniile sale mari desfășurarea celor două războaie (101—102; 105—106). Cum spunem mai sus povestirea de pe Columnă este mult mai plastică; ea este și mult mai dramatică, deoarece, chiar dacă autorul schițelor acestor reliefuli istorice, a fost permanent preocupat să pună în lumină amploarea acțiunilor militare romane și prezența permanentă a împăratului în mijlocul trupelor sale, el nu a neglijat niciodată să reprezinte cu egală vigoare efortul uriaș al poporului dac, și dirigența cu care marele său rege a știut să facă față ani de-a rîndul unui adversar ce dispunea de mijloace infinite mai mari. Autorul acestor schițe a trebuit desigur să fi participat la cele două campanii fiindcă altminteri nu ne-am putea explica numeroasele amănunte precise, ce merg pînă la prezentarea costumelor și armelor tuturor trupelor azvîrlite în luptă de către Decebal.

Apar pe Columnă cetățile dacice construite pe coama munților inaccesibili; apar, de asemenea, turnurile de pază și casele dacilor, apar nobilii (plicati) și oamenii liberi (comati) ce reprezintă mulțimea diră a unui popor obișnuit să trăiască liber. Efortul uriaș făcut de împăratul roman pentru a răsturna statul dac al lui Decebal și a-l înfrînge capacitatea de rezistență, dovedită în chip strălucit în perioada anterioară domniei lui Traian, nu-și găsește altă explicație de ordin istoric general decît aceea că Decebal și statul său din ce în ce mai bine organizat, din ce în ce mai dinamic, reprezenta o mare primejdie politică la frontiera dunăreană a marelui imperiu latin. Nu eventualele prăzi de război, de altminteri prea scump plătite prin pierderile romanilor; nu nevoia de noi sclavi de care la acea vreme imperiul roman nu mai ducea lipsă; nu setea de noi cuceriri, deoarece la începutul secolului al II-lea al e.n. imperiul roman se întindea de la oceanul Atlantic pînă la catarac-

tele Egiptului, din Anglia pînă în Siria; nimic din toate acestea, și cu atât mai puțin așa-zisa „rușine” adusă imperiului roman de eșecul împăratului Domițian, au îndemnat pe Traian să supună imperiul la cel mai mare efort militar și politic cîrăzuită această a trebuit să-l facă față. În tot cursul secolului al II-lea al e.n. Acest efort era necesar fiindcă statul dac condus de Decebal reprezenta un rezervor de energii militare, o capacitate ofensivă rar întâlnită și totodată o posibilitate de polarizare și a altor populații libere din Europa centrală, ce nu așteptau decît un organizator pentru a pune în primejdie siguranța politică a imperiului roman la Dunărea de mijloc și de jos. Iată de ce lupta a fost teribilă, iată de ce reliefulle Columnei lui Traian ne înfățișează momente de-a dreptul dramatice din această supremă înclăștare, la capătul căreia peste muntii și peste văile Daciei se va organiza noul provincie a Daciei romane. Cîteva dintre aceste reliefuli sînt grăitoare din acest punct de vedere.

Acad. EMIL CONDURACHI
vă propune:

SĂCITIM

ÎMPREUNĂ

COLUMNNA LUI TRAIAN

1

Iată-l pe Traian în momentul săvîrșirii sacrificiului religios, prin care înocă bunăvoința zeilor în vederea realizării îndrăznețului său plan militar; un taur, o oală și un porc (Suovetaurilia) sînt mînași spre locul sacrificiului de prociți ce poartă pe frunte o cunună. Ofițerii romani stau alături de împărat, în fața altarului pe care Traian arde mirodenii. Stegarii asistă, purtînd drapelul Legiunilor romane, la această scenă ce se desfășoară înăuntrul unei cetăți puternic întărite.

2

Primul război dintre romani și daci a început. „Apărînd, cum spune Dio Cassius, munte după munte”, dacii nu-și precupețesc forțele spre a salva pămîntul pîrii lor. Mulți au căzut în luptă, alții, rîniți, sînt luați prizonieri și aduși în tabăra romană cu niștile legate. Pe chipul lor se citește durzenia, neînfricarea; cine privește cu atenție pe primul dintre daci prizonieri, care se uită mîndru înainte, nu citește nici teamă, nici remanare. Romanii înșiși au pierderi foarte grele. Scena reprezintă în partea dreaptă

3

soldai și ofițeri romani rîniți, primînd ajutoare. Mai caracteristică este însă privirea grupului de soldați romani ce apar în planul al doilea al acestei scene: oboșiți, fără nici o urmă din vechea lor mîndrie, dîndu-și parcă seama cît de mare trebuie să fie efortul și primejdiile acestui război care de-abia începuse. („Traian năpustindu-se asupra lor, văzu pe mulți dintre ai săi rîniți și uclise pe mulți dintre dușmani și fiindcă nu mai aveau cu ce le lega rîniile, se zice că el nu cruță nici chiar veșmîntul său și-l tăie ca să facă din el fișii, iar soldaților morți în luptă porunci să li se ridice un altar și să li se facă în fiecare an sacrificii funebre”, Cassius Dio — LXVIII, 8).

Scena cu care se încheie în primăvara anului 102, primul război este foarte semnificativă din acest punct de vedere: dacii cităc fără de răgaz, cu sabia lor încovoiată, cu scuturile frumos împodobite, cu chipul aprig; ei nu se dau înapoi cu toate pierderile suferite în fața năvalei adversarilor. Sculptorul a voit desigur să sublinieze această rezistență, deosebit de diră, pentru a pune și mai mult în valoare amploarea efortului militar roman. Indiferent de această firească tendință din partea unui artist ce însoțea pe împăratul roman, el plătia o mare datorie de stimă față de adversarul dac.

4

Pacea cu care s-a încheiat primul război nu rezolva problema nici pentru romani, nici pentru daci. Romanii cuceriseră o parte din Dacia de lîngă Dunăre (Banatul și Oltenia). Munții, adesea înclăștrați pînă la statul dac, rămăseseră liberi; deși înfrînt, Decebal nu putea să se resemneze cu înjumătățirea statului său și cu prezența în imediata sa vecinătate a imperiului. Iată deci, de ce doi adversari nu se puteau încrede unul în altul, cum spune istoricul. „Decebal fu gata să se învoiască la toate cele ce i s-ar fi pōruncit, nu că avea de gînd să se țină de ele, ci ca să mai răsuflie puțin. Decebal se învoi, deși fără voia sa, a da înapoi armele, mîșinile de război și pe ingineri, a preda pe fugari, a dăruia întăriturile, a leși din ținuturile cucerite, și pe deasupra, a socoti drept prieteni și drept dușmani pe prietenii și pe dușmanii romanilor, a nu primi la el nici un fugar și nici a se folosi de vreun soldat din imperiul roman” (Cassius Dio, LXVIII, 9).

5

Intr-adevăr, războiul reîncepu în 105. Tot mai multe opti romane, tot mai multe mașini de război sînt mînate de statul major imperial spre cetățile dacice din munții Orăștiei. Înaintînd la o-dăpostul unor imense scuturi, soldații romani se apropie de intrarea uneia dintre cetăți, trecînd peste trupurile dacilor căzuți în luptă. Alți daci oprinși de disperare încearcă să reziste în fața porții. Vor fi rezistați unii dintre ei mai puțin? Vor fi încercat unii dintre ei să obțină îndurarea împăratului? Apa ar rezulta din imaginea alăturată ce-l reprezintă pe împărat primînd secer un grup de daci ce i se închină.

Decebal, în momentul în care primește, ota e capul ou e bătura dîntr-un eoa mare.

Sînt cupela ou etradă?

S-a spus uneori că această scenă reprezintă momentul în care daci preferă să se otrăvească decît să cadă prizonieri în mîinile romanilor. Interpretare ne lipsită de oarecare romantism, deoarece noi știm că daci au rezista pînă la urmă, și că Decebal așa cum spune Dio Cassius „și făcu singur seama” în momentul în care era să fie prins. Mai puțin spectaculoasă, această scenă reprezintă probabil împărțirea apei de băut, asediaților.

„Dacia... viris fuerat exhausta”?

„Decebal își urmărește tirul victii tăindu-și gîtul cu o sabie încovoiată. El încheie astfel în chip eroic și tragic totodată epopea antromană a creia îi dedicase toată energia în timpul anilor de domnie. Căkăreșii romani nu-l cruță, însă, și-l taie mîna dreaptă și capul, aducîndu-i-le lui Traian, care-l trimite la Roma unde va fi aruncat pe scările Gemoniace pentru ca toți să știe că primejdioul dușman a fost definitiv înfrînt și alungat, cum știe un lăzar antic, nu numai din domnie ci și din viață.

Roma biruită. Dacia era învinsă. Dar istoria dacilor nu se încheie aici. Dimpotrivă, în viața acestui popor se va deschide aom un nou capitol — romanizarea”.

Se încheie astfel ultimul episod al acestei dramatice lupte. Noli-veniți pe plaurile mînoase ale Daciei cucerite, vechii locuitori ce au rămas, s-au contopit. Dacii liberi din afara imperiului, ei înșiși, își vor însuși foarte multe din elementele civilizației romane și vor crea astfel temelul poporului și limbii române.

Desigur, fiecare din scenele Columnei lui Traian reprezintă unii după altul eite un moment al înclăștrării. Noi am ales doar cîteva dintre aceste reliefuli. Fiecare dintre cei doi adversari a dat dovadă de o energie extraordinară, demnă de tradițiile fievărului dintre ei. Imperiul roman care ataca era mai puternic; daci — aiel e marel lor merit — nu s-au inclinat în fața puterii și au rezista pînă la urmă. Pînă și adversarul l-a recunoscut dirzenia și capacitatea. A fost primul din marile exemple din istoria poporului român în luptă pentru libertate. Altele îi vor urma, în timp, nu mai puțin dramatice, nu mai puțin admirabile.

7

Dar chiar dacă oor fi fost și asemenea cazului, rezistența nu a încetat. Iată una din scenele cele mai dramatice ale Columnei: daci asediați, în mijlocul cărora probabil că figurează însuși De-

8

și totuși pînă la urmă Dacia au fost învinși. Adversarul era prea numeros, prea puternic, avea arme mai bune, era la fel de viteaz. Pentru a nu cădea în mîna cuceritorului, mulți daci au preferat să părăsească locurile din străbuni, plecînd mai spre nord (Maromureș, Bucovina) în mijlocul Daciei libere, de unde nu e dată se vor răzbuna pe romani. Iată-i pornînd în bejenie, bătîrni, femei și copii, călăuziți de opteni, ou turnale spre pămînturile libere.

de peste hotare

Catrele prin Tokio. Intr-una din zile, am ajuns in cartierul Yoyogi. Era pe la ora prinzului si strazile s-au umplut pe neasteptate de grupuri de tineri, care purtau in maini carti sau caiete. Am oprit un grup, ce se arata mai vesel, sa ma interesez de o adresa. Așa am aflat despre „yobiko”-urile japoneze si despre soarta acestor „studenți”, care își sîc „ronin”.

În epoca feudală japoneză, „ronin” erau samurai fără stăpîn, adică luptători ai căror stăpîn murise, căzușe în dizgrație sau nu reușea să mai aibă nici o poziție în clanul căpeteniilor care conduceau pe atunci țara. Săbala era adesea singurul lucru pe care „roninul” îl mai deținea și se folosea de ea în mod liber, în favoarea oricărei persoane care îl angaja, pentru a-și câștiga existența. Epoca unor astfel de „ronin” a trecut însă de mult. Cu toate acestea orășenii Japoniei sînt plini acum de un alt fel de „ronin”. Termenul se aplică astăzi acestor tineri în perioada dintre absolvirea liceului și intrarea la una din universitățile japoneze. Sînt sute de mii de asemenea absolvenți

părși ale skill. Mașina electronică de calcul este folosită doar pentru a stabili coeficienții între probele de examinare pentru intrarea în universitate, susținute periodic la acești „Yobiko” și rezultatele reale obținute de aceeași persoană la ultimul examen de admitere. 40.000 de „studenți” pot consulta mașina electronică de calcul stabilind cu exactitate rezonabilitatea șanselor lor, fiind seama de pregătirea dată, sînt bune sau nu pentru a merge la universitate. Cum 40 la sută din studenții unui astfel de centru vin din provincie, seminarul din Yoyogi dispune de dormitoare unde aceștia pot locui, la prețuri relativ convenabile. Recent, a fost construită o nouă clădire cu 7 etaje, prevăzută și cu aer condiționat, unde 12.000 de „ronin” moderni pot participa la cursurile în trei serii: dimineața, după amiaza și seara.

De ce studenții japonezi studiază atât de perseverent în aceste școli, care de fapt nu le oferă nici o diplomă sau vreun titlu academic, luîndu-le unul, doi sau trei ani din viață? Răspunsul poate fi găsit în actuala stare de lucruri din societatea ja-

curșurile cu durata de 4-5 ani. Totalul locurilor oferite de aceste universități este acum de 462.000, ceea ce înseamnă că restul de 278.000 de absolvenți rămîn în afară. Mulți dintre aceștia devin „ronin” alăturîndu-se celor rămași de anul trecut și care își încearcă de mai multe ori norocul, în speranța ori vor reuși la examenul de admitere. Unele dintre „Yobiko”-uri, înființate de mai multă vreme, au programe de învățămînt care se apropie de cele ale universităților particulare. De pildă, școala superioară de pregătire a viitorilor candidați de la Surugadai din Tokio a furnizat pînă acum fiecare al treilea student care a reușit să intre la cea mai importantă universitate din țară — Universitatea Tokio. Acest „Yobiko” a fost înființat în 1930, iar cadrele didactice angajate de el sînt recrutați din universitățile și liceele cu faimă și de aceea a căpătat o vastă experiență în pregătirea studenților pentru examenul de admitere. Succesul ei se explică și prin faptul că cel care vine să se pregătească trebuie totuși să dea, spre deosebire de alții „Yo-

Luptele din Vietnam

● Patrioții continuă să controleze o parte a orașului Hue ● Ciocniri violente în delta Mekong și la nord-est de Saigon

În orașul Hue continuă să aibă loc lupte violente între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze, care încearcă să recupeze orașul aflat parțial sub controlul unităților F.N.E. Baterii de artilerie și nave de război americane bombardează pozițiile patrioților, care însă rezistă cu succes tuturor asalturilor.

Referitor la acțiunile ofensive declanșate de trupele americane asupra orașului Hue, corespondentul agenției United International Press, Alvin B. Webb, relatează că în trei zile „forțele americane care acționează în sectorul nordic al orașului au înaintat numai 40 de metri”. Un alt corespondent al agenției, Richard Oliver, relatează că în orașul Hue că forțele patriotice din Vietnamul de sud folosesc în luptele angajate pentru apărarea pozițiilor deținute tancuri și mașini blindate cucerite în luptele desăfășurate anterior.

Bombardierile americane de tip „B-52” au intervenit de mai multe ori în ultimele 18 ore în sectorul Khe Sanh, unde detașamente ale forțelor patriotice din Vietnamul de

FALKLAND REDIVIVUS

Toți cei 82 de membri ai echipajului navei „Pueblo”, în frunte cu căpitanul Bucher, au semnat o scrisoare adresată guvernului R. P. D. Coree în care recunosc „întreaga gravitate a acțiunilor de spionaj comise”, cer guvernului R.P.D. Coree să dea dovadă de indulgență față de ei.

Membrii echipajului arată că regretă sincer „acțiunile dușmănoase pe care le-am comis”, pătrunzînd făcîș în apele teritoriale ale unui stat suveran — Republica Democrată Coreeană, prezintă „cele mai sincere scuze” guvernului și poporului coreean, cerîndu-le ca, dînd dovadă de mărinimie, să-și ierte pentru a se putea reîntoarce cît mai grabnic acasă.

Frământări în armata indoneziană

După cum transmite agenția France Presse, citind surse din Djakarta, un anumit număr de unități ale poliției, flotei și armatei indoneziane cuprînzînd mai multe sute de oameni s-au răzvrătit împotriva guvernului generalului Suharto. Ei și-au luat armele și au părăsit tabăra de la Malaga, la est de insula Jawa unde erau dizlocați.

Comandamentele militare ale regiunii au fost puse în stare de alarmă pentru a preveni iminenta un eventual atac al grupurilor de răzvrățiți.

Potrivit agenției menționate, mișcarea ar avea la origine nemulțumirea datorită condițiilor proaste de viață și creșterii prețurilor la alimente, mai ales la orez.

UNUL dintre contracandidații lui Makarios la alegerea prezidențială din Cipru — Philippos Sepos — a fost declarat ineligibil, neîndeplînd condițiile, impuse de legislația cipriotă. Astfel, pe lista candidaților pentru alegerile de la 25 februarie au

rămases numai actualul președinte Makarios și dr. Takis Evdokas.

LA Facultatea de științe politice din Madrid a avut loc o adunare de protest împotriva prezenței poliției în locuința a doi studenți din cursul acestui săptămîni. Adunări similare au avut loc și la alte facultăți ale universității din Madrid. Poliția a operat arestări în zindurile studenților.

CU PRILEJUL unei vizite efectuate vineri de primul ministru britanic, Harold Wilson, în orașul Swansea a avut loc o demonstrație. Cîteva sute de persoane, printre care numeroși studenți, au manifestat împotriva războiului din Vietnam și a gomajului. Ei au încercat să blocheze automobilul primului ministru, dar au fost împărșiați de poliție.

În aceste zile, aproape întreaga teritoriu japonez este asuprit de zăpădă în timpul iafunului noaptea. Pentru prima dată, denumesc zăpada din Tokio acest fenomen rar pentru Japonia.

În capitala niponă zăpada și pe autostrăzi aproape un metru. În urma ninsorilor abundente, transportul urban a fost paralizat iar numeroși funcționari au fost nevoiți să-și petreacă noaptea în instituții.

Pentru prima dată, denumesc zăpada din Tokio acest fenomen rar pentru Japonia. În capitala niponă zăpada și pe autostrăzi aproape un metru. În urma ninsorilor abundente, transportul urban a fost paralizat iar numeroși funcționari au fost nevoiți să-și petreacă noaptea în instituții.

În aceste zile, aproape întreaga teritoriu japonez este asuprit de zăpădă în timpul iafunului noaptea. Pentru prima dată, denumesc zăpada din Tokio acest fenomen rar pentru Japonia.

În capitala niponă zăpada și pe autostrăzi aproape un metru. În urma ninsorilor abundente, transportul urban a fost paralizat iar numeroși funcționari au fost nevoiți să-și petreacă noaptea în instituții.

În aceste zile, aproape întreaga teritoriu japonez este asuprit de zăpădă în timpul iafunului noaptea. Pentru prima dată, denumesc zăpada din Tokio acest fenomen rar pentru Japonia.

În capitala niponă zăpada și pe autostrăzi aproape un metru. În urma ninsorilor abundente, transportul urban a fost paralizat iar numeroși funcționari au fost nevoiți să-și petreacă noaptea în instituții.

În aceste zile, aproape întreaga teritoriu japonez este asuprit de zăpădă în timpul iafunului noaptea. Pentru prima dată, denumesc zăpada din Tokio acest fenomen rar pentru Japonia.

DIN TOKIO, FLOREA ȚIUI TRANSMITE:

„RONIN”

al liceelor care concurează să intre în universitate. Acei care nu reușesc trec în rîndurile așa numiților „ronin”, adică „studenți” care nu au reușit un an, doi sau trei la rînd să pătrundă într-una din universități. Leul de înțînire al noulor ronin este „Yobiko”, un fel de școală de preparare a lor pentru viitoare examene. „Yobiko”-urile, în cele mai multe cazuri, nu sînt școli de pregătire în sensul convențional al cuvîntului, ci un fel de institute specializate în care studenții sînt instruiți pentru a trece examenul de admitere în universitate. În afară de aceasta, în care doresc să studieze. „Studenții ronin” se încadrează în curentul social modern pregătindu-se cu perseverență pentru a intra în universitate. Roninul obișnuit dispune, după cum spuneam, numai de saie, singura umezită care lucrează pentru el. În schimb, „roninul” de astăzi dispune în unul din „Yobiko”-urile din Tokio de o mașină electronică de calcul care se lupă pentru el.

Este vorba de studenții de la „Yobiko”-ul cunoscut sub numele de „Seminarul Yoyogi”. Aceasta este una dintre cele mai mari școli de pregătire a candidaților pentru examenul de admitere la care cel ce participă plătește taxe destul de mari. Există acum în Tokio 28 de asemenea școli, care sînt frecventate de 40.000 de „studenți”. Seminarul Yoyogi, înființat în 1953, are 17.000 de cursanți. Pentru a putea frecventa cursurile nu este nevoie să dai nici un examen, ci pur și simplu să și se admită cererea în oținea introducerii ei și în limita locurilor disponibile. Așa că dacă ai ceva bani este foarte simplu să devii „ronin”, îmi spunea unul din tinerii cu care am stat de vorbă. Lecțiile se desfășoară într-un chip cu totul original. Intr-o sală foarte aglomerată sînt adunați cîteva sute de studenți care ascultă la megafone instalate în diferite

locuri. Un titlu universitar înscămiat pentru persoana care-l deține un tratament preferențial în tot restul vieții. Pentru tineri devine deci imperios necesar să frecventeze o universitate de prim rang, cum sînt universitățile „Tokio”, universitatea „Hitotsubashi”, universitatea „Kyoto” dacă speră să fie angajați într-un serviciu guvernamental înalt sau într-o mare companie. Diploma pe care o obține le asigură un statut social, salariu mai mare și pensie destul de bună. Pe toate treptele societății japoneze prevelesc ideea să aibă timp cît înțînă nu primește o educație universitară ei nu se poate aștepta să câștige bani mulți sau, cum se spune, să se ridice în lume. De aceea, părinții face presiuni asupra copiilor cerîndu-le să ajungă la standardele necesare pentru a trece examenul de admitere în universitate. Ei fac adesea sacrificii financiare mari pentru a da copiilor o educație universitară. În afara prestigiului lor, universitățile guvernamentale sînt preferate intrucît taxele de studiu sînt mult mai mici decît cele ale universităților particulare. În primele, taxele anuale sînt de 12.000 de yen, în timp ce la cele particulare pot trece și de 300.000 de yen pe an. Pentru toate aceste motive din ce în ce mai mulți tineri sînt pregătindu-se să intre în viața profesională, „roninilor” cu speranța că acest „Yobiko” le va da instruirea necesară pentru a intra pe ușile de aur ale universităților.

Succesul comercial al acestor școli „Yobiko” este mare intrucît după al doilea război mondial frecvența necerilor care le frecventează a crescut foarte mult. În primăvara anului trecut existau în Japonia 740.000 de absolvenți ai școlilor superioare care făcuseră cereri de intrare în 317 universități guvernamentale, publice și particulare pentru a frecventa

„Frankfurter Rundschau” despre tratamentul aplicat deținuților politici din Grecia

Ziarul „Frankfurter Rundschau”, citind raportul Organizației Internaționale „Amnistia”, arată că în Grecia deținuții politici sînt torturați în mod sâlbatic. Mărturiile despre aceste atrocități au fost aduse de doi membri ai organizației amnistei mai sus — avocatul englez Marroco și deputatul american Becket care au petrecut 4 săptămîni în Grecia. Aceștia au avut convorbiri cu 16 deținuți care au fost torturați și au primit sesizări în această privință despre alte 32 de cazuri. Torturile sînt practicate în special în sediul poliției secrete din Atena și în spitalele militare nr. 401 al lagărului de la Dionisos. Printre mijloacele de tortură folosite se citează curentul electric, focul și bătaia la țîpl. Cu scopul de a-i intimidă pe deținuți, aceștia sînt de multe ori aduși la asculte strigătele celor torturați.

S.U.A. Ea Social Circle (Georgia) poliția împărtășe cu brutalitate o demonstrație a populației de culoare împotriva segregării rasiale

ARHIVE SECRETE (V)

Arhivele secrete descoperite după al doilea război mondial, documentele în curs de apariție — oricît de incomplete ar fi ele — aruncă adăsc fasciculi de lumină în bezna evenimentelor care au precedat sau au avut loc în timpul războiului. Dar în afară lor s-a acumulat un mare bagaj de materiale — memorii ale unor oameni direct implicați în acele fapte și momente, mărturiile — legate într-un fel sau altul — de evenimente petrecute în sfera obscură a „frontului invizibil”. Astfel căpătă treptat contururi certe, reale, lucruri care erau doar bănuite, despre care nu se știa mai nimic și care astăzi se impun, cu tot dramatismul lor, atenției opiniei publice. Despre un astfel de moment intenționez să relatez. Totul este bazat pe evenimente reale, personaje care au trăit sau mai sînt în viață. Este vorba de infruntarea serviciilor secrete germane și engleze în Olanda în timpul celui de-al doilea război mondial.

În decembrie 1940 guvernul englez și Intelligence Service-ul s-au preocupat de crearea unei rețele de agenți în spațiile liniilor germane. Scopul — acțiunile de sabotaj. La 6 iunie 1940, Churchill îi trimite lordului Ismay, șeful său de stat major, o telegramă confidențială: „Ce se înșipăch în recutarea de agenți în Danemarca, Norvegia, Belgia, Olanda și pe coasta franceză?” Răspunsul nu a urmat. Era momentul în care Dunkerque-ul cădea...

trona Seys-Inguart, omul care Hitler se mai folosea odată — în momentul cuceririi Austriei. Dar pe lângă el organismul care practica avea puterea supremă era Gestapo-ul. Și în fruntea acestor filiale olandeze a lui Himmler se afla Albin Rauter-Reichskommissar pentru problemele SS. De filiala lui Rauter depindea și Joseph Schneider. Un alt personaj — majoral Herman Giskes — repre-

● S. O. E. în acțiune ● Teoriile lui Giskes ● Urmărirea din centrul Hagăi

sintă principalele acestea Giskes: 1. Un agent străin își trimite informațiile prin radio. El este localizat; 2. La agentul respectiv se trimite un pretins informator care furnizează informații false. Spionul este astfel „intoxicat”; 3. Agentul străin este arestat. I se arată că, fără să știe, el lucrează de fapt de multe luni pentru Abwehr. I se cere să continue; 4. Spionul acceptă (sau refuză). Dacă acceptă continuă să emita sub controlul Abwehrului”. În felul acesta Giskes, so-

rie competentă și mai ales de primă sursă asupra infruntării dintre serviciile de informații germane și engleze în Olanda. Giskes a acceptat să stea de vorbă cu o serie de ziaristi. Printre ei, doi francezi. Primul — Gilles Perrault, autorul cărții „L'Orchestre Rouge”, una din cele mai importante organizații de spionaj antinaziste existente în Europa în cel de-al doilea război mondial. Al doilea — Philippe Canier-Raymond care s-a ocupat în mod special de afacerea din Olanda.

Una — un mic automobil de fabricație franceză cu număr mineralogic olandez. În ea — un civil, înalt, bine făcut. A doua mașină — un Mercedes gri cu însemnele Wehrmachtului. În acesta din urmă cîteva persoane în uniformă Gestapoului. Ambele mașini opresc una în spațiile celestale, de-a lungul străzii Cyprusstraat. În primul automobil se afla majorul Giskes — șeful Abwehrului în Olanda; în cel de-al doilea — Joseph Schneider-Kriminalrat, fiecare sosește cu echipa sa. Cele două

mașini, cu luminile stinse, așteptau semnalul convenit. Peste o jumătate de oră, două siluete s-au arătat la capul străzii. Numele celor doi era Teller și Lauwers. Amîndoi făceau parte din rezistență. Ultimul fusese nu de mult paraușat de S.O.E. și emitea zîmb — din apartamentul lui Teller pentru englezi. El anunța mișcări de trupe germane, soseira unor noi efective, date despre armamentul și bazele naziste din Olanda.

Lauwers nu știa însă că toate acestea erau date imaginare care-l erau furnizate de către... contraspionajul german. El fusese reperat de către aparatele goniometrice ale Abwehrului. Apoi îi fusese trimis un „om de legă-

„LONDRA CHEAMĂ POLUL NORD”

În luna iunie 1940 la Paris, a reușit să „returneze” cîteva agenți englezi... Funkspiels... Textual înseamnă „jocuri radiofonice”. Mareșalul von Rundstedt, comandantul suprem german în Franța, astfel calificat „returnarea” emisiunilor inamice. Totuși acțiunea în sine ocupa un loc tot mai important în activitatea Abwehrului. Giskes trăiește. El locuiește în prezent la Sternberg în apropiere de München. Înalt, într-o perfectă formă fizică la cel 70 de ani pe care-l are, Giskes a apucat să-și scrie memoriile. Cartea sa publicată cu cîteva ani în urmă aduce o mărtu-

ria în luna iunie 1940 la Paris, a reușit să „returneze” cîteva agenți englezi... Funkspiels... Textual înseamnă „jocuri radiofonice”. Mareșalul von Rundstedt, comandantul suprem german în Franța, astfel calificat „returnarea” emisiunilor inamice. Totuși acțiunea în sine ocupa un loc tot mai important în activitatea Abwehrului. Giskes trăiește. El locuiește în prezent la Sternberg în apropiere de München. Înalt, într-o perfectă formă fizică la cel 70 de ani pe care-l are, Giskes a apucat să-și scrie memoriile. Cartea sa publicată cu cîteva ani în urmă aduce o mărtu-

ria în luna iunie 1940 la Paris, a reușit să „returneze” cîteva agenți englezi... Funkspiels... Textual înseamnă „jocuri radiofonice”. Mareșalul von Rundstedt, comandantul suprem german în Franța, astfel calificat „returnarea” emisiunilor inamice. Totuși acțiunea în sine ocupa un loc tot mai important în activitatea Abwehrului. Giskes trăiește. El locuiește în prezent la Sternberg în apropiere de München. Înalt, într-o perfectă formă fizică la cel 70 de ani pe care-l are, Giskes a apucat să-și scrie memoriile. Cartea sa publicată cu cîteva ani în urmă aduce o mărtu-

ria în luna iunie 1940 la Paris, a reușit să „returneze” cîteva agenți englezi... Funkspiels... Textual înseamnă „jocuri radiofonice”. Mareșalul von Rundstedt, comandantul suprem german în Franța, astfel calificat „returnarea” emisiunilor inamice. Totuși acțiunea în sine ocupa un loc tot mai important în activitatea Abwehrului. Giskes trăiește. El locuiește în prezent la Sternberg în apropiere de München. Înalt, într-o perfectă formă fizică la cel 70 de ani pe care-l are, Giskes a apucat să-și scrie memoriile. Cartea sa publicată cu cîteva ani în urmă aduce o mărtu-

ria în luna iunie 1940 la Paris, a reușit să „returneze” cîteva agenți englezi... Funkspiels... Textual înseamnă „jocuri radiofonice”. Mareșalul von Rundstedt, comandantul suprem german în Franța, astfel calificat „returnarea” emisiunilor inamice. Totuși acțiunea în sine ocupa un loc tot mai important în activitatea Abwehrului. Giskes trăiește. El locuiește în prezent la Sternberg în apropiere de München. Înalt, într-o perfectă formă fizică la cel 70 de ani pe care-l are, Giskes a apucat să-și scrie memoriile. Cartea sa publicată cu cîteva ani în urmă aduce o mărtu-